листопад/грудень 2001
November/December 2001

ПРОМІНЬ
Promin

Союз Українок Канади
Ukrainian Women's Association of Canada
1926 - 2001

ПРОМІНЬ
РІК XXXXI ЛИСТОПАД-ГРУДЕНЬ Ч. 10
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць,
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор - Оксана Сушко
Редакційа Колегія:
Соня Бейзик
Добр. Катерина Бублик
Галя Липка
Галина Мельник-Марко
Референт Променя - Галя Щерблюк
Річна передплата в Канаді - $20.00
Передплата до інших країн - US $25.00
Одне число - $3.00

Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
Fax: 905-524-5362
e-mail -promin@primus.ca

PROMIN
published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL. XXXXI NOVEMBER-DECEMBER No. 10

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
telephone 905-572-9626
Editor - Oksana Sushko
Editorial Committee:
Sonja Bejzyk
Dobr. Kateryna Bublyk
Halia Lypka
Halyna Melnyk-Marko
Promin Convener - Helen Scherbluk
Administrator - Oksana Sushko
telephone 905-641-2797

Subscription in Canada - $20.00
Other Countries - US $25.00
Single copy - $3.00

The editors reserve the right to edit submitted materials
Publication Mail
Registration No. 1925
International Standard Serial number
ISSN 038021-40

Формат - Оксана Сушко
Layout - Oksana Sushko

ЗМІСТ
CONTENTS

1 Привітання ..... Greetings

8 75 ліття Союзу Українок Канади ..... 75th Anniversary UWAC
Соня Бейзик, Орися Сушко, Д. Мартиндейл — Sonja Bejzyk, Orysia Sushko, Rev. Doug Martindale

15 Життя і Культура ..... Life and Culture

18 Голодомор ..... The Great Famine

20 Лист від уряду ..... Letter from the Federal Government

21 Жіночі постаті ..... Women of Influence

22 Нашим Дітям ..... For our Children

26 Бабусин Куточок ..... Baba's Corner

27 Громадська Хроніка ..... Community Events

35 Квіти незабутнім ..... In Memoriam

36 Оголошення ..... Advertising

37 Лист від уряду ..... Letter from the Federal Government

Cover: Artwork by Halia Sushko
Обкладинка: Мистецька праця - Галі Сушко

Ми переносимося

Хто: Канцелярія Крайової Управи Союзу Українок Канади
Коли: 1-го грудня 2001 р.
Куди: 9 St. John's Avenue, Winnipeg MB R2W 1G8
Tel.: 204-957-7630 Fax: 204-582-5241

We are moving

Who: U.W.A.C. National Office
When: December 1, 2001
Where: 9 St. John's Avenue, Winnipeg MB R2W 1G8
Tel.: 204-957-7630 Fax: 204-582-5241

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В КАНАДІ
UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF CANADA
L'ÉGLISE ORTHODOXE UKRAINIENNE DU CANADA

9 St. John's Avenue, Winnipeg, Manitoba R2W 1G8
Tel. (204) 586-3093 (204) 582-8709 Fax. (204) 582-5241
web site: www.uocc.ca e-mail: consistory@uocc.ca

14 жовтня 2001 р.Б.
Свято Покрови Пресвятої Богородиці

До Союзу Українок Канади
На руки — Соні Бейзик, Голови

Привіт і побажання жіночій організації Союзу Українок Канади з приводу діямантового Ювілею візії і праці

Дуже мені мило і радісно вітати і поздоровляти Хвальну Управу та всіх членок Союзу Українок Канади з нагоди Ювілейного Святкування візії і відданої праці в царині релігійного і культурного життя.

Перед кожною членкою завжди була життєва програма праці, яку вона свідомо виковувала з вірою, що робить це для поглиблення віри і збереження української культури українського народу серед моря чужого оточення.

В час Ювілею треба спом'янути всіх провідниць, які очолювали Союз Українок в минулому і просити Господа Бога, щоб і в майбутньому посилав нашому жіноцтву добрих провідниць та відданих членок.

Сердечно вітаю всіх членок з великим і славним Ювілеєм 75-ліття існування цієї організації в Канаді, долучаючи батьківське побажання, щоб Союз Українок Канади завжди світив перед нашою Церквою і Українським Народом світлом любові, віри і надії.

З любов'ю у Христі,

† Митрополит ВАСИЛІЙ, Первоієрарх
Української Православної Церкви в Канаді

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В КАНАДІ
UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF CANADA
L'ÉGLISE ORTHODOXE UKRAINIENNE DU CANADA

9 St. John's Avenue, Winnipeg, Manitoba R2W 1G8
Tel. (204) 586-3093 (204) 582-8709 Fax. (204) 582-5241
web site: www.uocc.ca e-mail: consistory@uocc.ca

18 жовтня 2001 р.

Ювілей 75-ліття Союзу Українок Канади

Дорогі Союзянки!

Сердечно вітаю з ювілеєм 75-ліття існування Союзу Українок Канади. Хоч нелегка доля судилася жінці-українці, проте Бог завжди давав їй сили і наснаги виходити переможницею. Історія знає чимало імен жінок, які прославилися в історії українського народу, чимало святих і мучениць.

Згуртувавшись у 1926 році в організацію, Союз Українок Канади сміливо і впевнено ішов назустріч усім незгодам і голосно заявляв світові про свою Віру Православну, свою українську культуру, релігійні і народні звичаї та обряди.

Членки з посвятою працювали і працюють для своєї рідної Української Православної Церкви в Канаді, утримуючи церковні школи, садочки, працею своїх невтомних рук сплатили не один морґедж, впевнено йдучи в нове тисячоліття.

Тож з нагоди славного Ювілею 75-ліття бажаємо Вам, дорогі невтомні трудівниці — героїчні "завойовниці прерій", надалі так завзято з наснагою працювати на добро і славу Українського Народу.

Нехай Милосердний Господь благословить Вас Своїми безмежними ласками і щедротами та обдаровує кріпким здоров'ям на многії літа!

З Християнським Привітом,

митр.прот. Василь Макаренко,
Голова

Союз Українців Самостійників у Канаді
Ukrainian Self-Reliance League of Canada
National Executive Office

PATRON HIS BEATITUDE METROPOLITAN WASYLY (FEDAK)
Primate of the Ukrainian Orthodox Church of Canada

ПАТРОН ЙОГО БЛАЖЕНСТВО МИТРОПОЛИТ ВАСИЛІЙ
Первоієрарх Української Православної Церкви в Канаді

Ukrainian Women's Association of Canada
Mrs. Sonya Byzyk, National President

The Ukrainian Self Reliance League of Canada is pleased to bring greetings and congratulations to the Ukrainian Women's Association of Canada on their 75th anniversary.

We must reflect on the needs that were prevalent at the time this organization was started. The pioneer women of the time were cognizant of the aspirations of their sisters. They sought to fulfill those strong desires. We prostrate ourselves to the accomplishments of past leaders and salute our present day leaders, with President, Sonja Byzyk, at the helm.

We, as the Ukrainian Self Reliance League of Canada, extend to all leaders and membership of the Ukrainian Women's Association of Canada, a hearthy congratulation.

We wish you, our present and future leaders, the same courage and commitment, as those in the past.

Looking ahead to the future,

Michael Zaleschuk

Michael Zaleschuk
President
Ukrainian Self Reliance League of Canada

BOX 337, REGINA BEACH, SASKATCHEWAN S0G 4C0 CANADA · TELEPHONE (306) 729-4085 · FAX (306) 729-2173

КРАЙОВА УПРАВА СУМК
СУМК – U.O.Y. NATIONAL EXECUTIVE
EXECUTIVE NATIONALE DU СУМК J.O.U.

19-ого Жовтня, 2001

Дорогі Членки Союзу Українок Канади:

В імені Крайової Управи СУМК, я маю великий честь зложити теплий привіт усім жінкам Союзу Українок Канади з нагоди їхнього 75-ого ювілею.

Наші Союзанки не тілке підтримиють наші громади, вони і допомогли їх збудувати. За це, ми усі дуже вдячні.

Щасти Вам Боже на далші успіхи у Ваші праці.

З Христіянським Привітом!

Лідія Талпаш
Голова, Крайової Управи СУМК

ТОВАРИСТВО УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ В КАНАДІ
КРАЙОВА УПРАВА
UKRAINIAN SELF-RELIANCE ASSOCIATION OF CANADA
NATIONAL EXECUTIVE
L'ASSOCIATION DES UKRAINIENS AUTONOME DU CANADA
EXECUTIVE NATIONALE
15 Elm Hill Blvd., Ancaster, Ontario L9G 2T9 ~ Tel: (905) 648-1688 - Fax: (905) 304-0179

В-Дос. Пані Соня Бейзик
Крайова Голова
Союзу Українок Канади
Вінніпеґ, Манітоба

Шановна Пані Голово:

Щиро вітаю Центральну Управу та все членство Союзу Українок Канади з нагоди 75-літнього ювілею. Досягнення такого поважного ювілею є доказом віданної і жертвенної праці Вашого членства на протязі всіх цих років. Ваша многогранна праця є високо оцінена і залишається як дороговказ наступним поколінням.

Бажаю Вам дальших плідних успіхів продовжувати Вашу важливу працю для добра і розвитку Союзу Українок Канади, нашої родинної організації Союзу Українців Самостійників та нашої Української Православної Церкви в Канаді.

З пошаною

Андрій Скрипняк
Крайовий Голова
Товариства Українців Самостійників

Слава Ісусу Христу!

Дорогі членки
Союзу Українок Канади,

З великою пошаною я складаю Вам чесний привіт і поклін з нагоди відзначення 75-літнього ювілею нашого Союзу.

Дочикати такого ювілею через всю ту працю -- це дуже величне і чесне діло. Мені слів не вистарчає, щоб окреслити Вашу працю. А ця тяжка і завзята праця показує вашу любов до своєї церкви та своїх ближних з котрими ви працювали. Ви всі переживали тяжкі часи, а тепер подумайте про минуле і напевно згадаєте собі милі хвилини коли ви зходилися до праці або на культурні сходини.

Вітаю Вас усіх як основоположниць бо багато із Вас є основоположницями у Ваших відділах по Канаді. Ви провадили ню невтомну громадську працю по цілій Канаді. Будьмо далі нашими українськими матерями що зберігають і плекають великі скарби нашого народу.

Я певна що ми всі як членки Союзу по Канаді почуваємося гордими що наш Союз Українок Канади виріс на велику організацію за цих 75 років існування. Це є доказ сили і значіння жінок зорганізованих в одне тіло. Цей Союз зродився із потреб життя. Наші жінки бачили широкі обрії праці для жінок і вірили що тільки із організованим походом вдасться ту працю виконати.

Я, особливо, як бувша голова Централі Союзу маю велике довір'я до усіх та маю надію що наша організація буде позитовно розвиватися на далі, щоб ми могли бути успішними. Потрібно ставити ся одна до одної з пошаною і злюбов'ю та з вирозумінням.

Будьмо сильні виконувати і затримати усе те що основоположниці для нас настарали.

* * *

In December of 1926, during the 10th Annual National Convention in Saskatoon at the Mohyla Institute, about 100 women, among them members of the student association of Mohylanky gathered in the auditorium and formed the first women's organization in Canada. As one of the past presidents of the Ukrainian Women's Association of Canada, I take great pleasure in congratulating and saluting this group for forming the challenging organization.

At the time of organizing this group, I'm sure that none of these women foresaw that it would evolve into such a large organization and that it could be possible to work on such a grand scale. They had great objectives. First was to establish public service in Canada, the association hoped to channel its energies into the public and cultural life of Ukrainians in Canada by supporting and helping cultural and educational institutions and pursuits such as Ukrainian schools, the press, literary activities and folk art.

We see now that over a period of 75 years the organization achieved its goals. Much hard work was put into action by many women throughout these past 75 years. Many of these achievements can be found in our famous edition of a Half Century of Service of the Community. It is our outlined history of the Ukrainian Women's Association of Canada.

The intent of our organization for the future is to focus on meeting the challenges of this new century. To be effective, we must provide programs and activities to attract our younger members and we must identify our own obstacles and needs. We must continually expand our knowledge and skills both personally and professionaly and be prepared to meet the challenges that face us.

Congratulations! May the good Lord bless you all with good health and much energy to continue great work in the future.

Mary (Woroniuk) Budzak

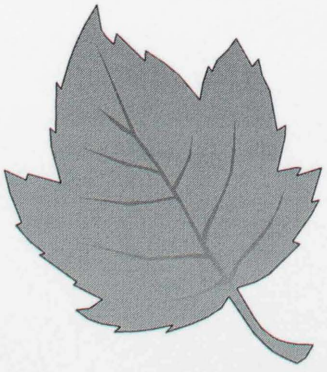

Привіт з нагоди 75-ліття Союзу Українок Канади

Бажаю нашим членкиням доброго здоров'я на довгі роки і запалу до дальшої праці в досягненні нашої мети.

Багато задуманого вже здійснилося, але перед нами ще багато праці, Бажаю, щоб молоді членкині Союзу Українок гордо, з запалом дальше несли наш Смолоскип.

З повагою,
Надія Боднар, Бувша крайова голова СУК

The Board of Directors and Staff of theUkrainian Museum of Canada, UWAC,
would like to congratulate
the Ukrainian Women's Association of Canada,
National Executive and all of its branches
on the occasion of your

75th Anniversary

May God bless you with good health and widsom to continue the work of the UWAC as set out in its aims and objectives and provide guidance and support for all members and component organizations of the Ukrainian Self-Reliance League of Canada.

Многая літа! God grant you many, many years!

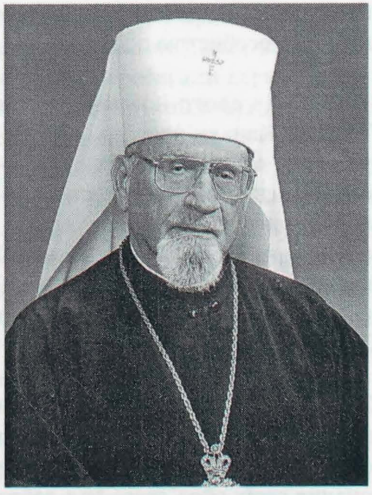

НА МНОГІЇ ЛІТА ДОРОГИЙ ВЛАДИКО!

Центральна Управа Союзу Українок Канади, Редактори і Редакційна Колегія Променя вітають Блаженнішого Митрополита Василія з Його 92-им Днем Уродин і бажають Йому кріпкого здоров'я та плодотворчої праці на благо нашої Церкви й Народу.

Молимо Милостивого Господа, щоб послав Вам ще багато років служити Йому та, щоб обдарив Вас Своїми обильними ласками, на які Ви щедро заслуговуєте!

The National Executive of the UWAC, Editors and Editorial Board of Promin greet His Beatitude Metropolitan Wasyly on the occasion of his 92nd birthday and extend our sincere best wishes for continued good health and success in the leadership of our Ukrainian Orthodox Church of Canada. We pray that the Lord keep you in good health for many more years to come, so that You may long continue to lead our faithful with your wisdom and grace.

Слово голови Централі Союзу Українок Канади, Соні Бейзик, на 52-ому З'їзді СУК -- Бурнабі, Британійська Колюмбія

В імені членок Централі Союзу Українок Канади вітаю Вас у цьому ювілейному році на нашому 52-ому З'їзді Союзу Українок Канади.

75 років праці -- це великий і довгий шлях у вимірі часу життя і діяльности нашої організації. Пройшли довгі роки невпинної, плідної праці. Сьогодні ми надалі так, як наші основоположниці, постійно і невтомно працюємо для добра нашого народу і нашої української православної церкви.

It is my great pleasure to welcome you to this, our 52nd Convention of the Ukrainian Women's Association of Canada. It is even more significant, because it is the diamond anniversary of our organization.

Три чверть століття на сторожі культури! -- аж не віриться, що наше жіноцтво могло так віддано і з такою посвятою віддавати свої сили й час на загальні українські, релігійні та канадські справи. Але ми співаємо:
<В єдності сила народу,
Боже нам єдність подай.>

Так вже 75 років Союз Українок Канади гуртував українських православних жінок і ми далі гуртуємося до спільної праці.

Наші основоположниці добре розуміли, що тільки спільний голос звучатиме голосніше, що спільне зусилля -- це вже сила.

Впродовж 75 років існування, членкині Союзу Українок Канади брали активну участь і спричинилися до розвитку українських православних парафій, українських рідних шкіл, садочків і музеїв. Приділяли стипендії для вивчення української мови, створення освітніх програм для особистого розвитку і виховання членства та провідниць. Ми рівно ж видали ряд книжок:

1. Ukrainian Canadiana
2. My Icon Book
3. Приятель дітей
4. Видатні жінки в українській історії

Організацією виставок та участю у фестивалях і фолклорамах давали світові знати про українську націю, про її культурний і працьовитий нарід. Багато членок за цей час очолювали політичні й урядові позиції, професійні й судові, багато удостоїлися офіційного признання за великий вклад праці для української та ширшої канадської спільноти.

На цих з'їздах, членкині з усіх частин Канади сходяться у товариському -- ніби родинному крузі, де мають нагоду обмінятись думками, новинами. Скріпляються знайомства та взаємопошана. Всі членкині мають можливість точніше розглянути цілі і завдання цілої організації, поділитись досвідом та успіхами у праці. Членкині стараються сповняти обов'язки членів церкви і загальної громади, стараються скріпити визнання родини основною одиницею суспільства.

У програмах сходин належить включити теми пізнання і плекання релігійної і культурної спадщини; скріплення стремління до духовного життя та громадської справедливості; поглиблення знання про організацію і заяву місії. Належить пізнати окремі потреби членкинь, а за особливу працю подати належне визнання. Молоді жінки в парафіях повинні вступати в організацію Союзу Українок Канади для продовження і скріплення благодійної праці.

Перший рік цього тисячоліття визнаний роком <Добровольця>. Наша організація має багато визначних добровольців -- між ними теперішні та численні бувші голови управ, все членство, які завжди служать з особистою посвятою.

За 75 років свого існуваня Союз Українок Канади провів колосальну роботу в усіх ділянках суспільно-громадського, релігійного та виховно-культурного життя, постійно маючи на увазі добро української справи та поширення української правди серед наших співгромадян Канади інших національностей.

Союз Українок Канади святкує цей ювілей 75 ліття існування з гордістю та почуттям чесного ви конання своїх обов'язків для добра українського суспільства в Канаді і розквіту української культури в умовах сучасної дійсности.

75-літній Ювілей Союзу Українок Канади, Гамілтон, Онтаріо
Слово підчас бенкету, яке виголосила Орися Сушко

Достойний отче, пані голово, почесні гості, дорогі Союзанки

Слава Ісусу Христу!

Бути присутньою коли наш відділ СУК ім. Лесі Українки відзначує 75 ліття Централі Союзу Українок Канади справляє мені надзвичайну велику приємність. Однак мати нагоду промовляти на цьому святі справляє подвійну радість. Сердечно всіх вітаю і дякую Вам пані Бал і Вашій управі за цю привілею, яку я прийняла з великою скромністю.

На протязі 75 років наша організація Союз Українок Канади, зросла і зміцніла та стала на сильний і здоровий ґрунт. Це завдяки всім тим провідним жінкам, які зрозуміли, що спільними силами можна зробити щось корисного для сво'ї родини, церкви та народу. Всі вони заслуговують на велику увагу і ми клонимо голови перед ними.

І властиво, це їх переконання дало почин Союзові Українок Канади. За їх прикладом йшли всі ті, що після них перебирали керму Союзу аж до сьогоднішнього дня. Всі вони віддали свою жертвенну працю, щоб збагатити українське життя в Канаді, поглибити свою українську духовість, покращити життя української жінки та допомогти їй зрозуміти завдання української матері і громадянки. Ми радіємо тим, що сьогодні в наших рядах знаходяться членки з різними життєвими досвідами, які разом створюють цю чудову родину, яка гутрується в Союзі Українок Канади.

Наша організація, як і інші, пережила багато змін від часу свого існування і ми свідомі того, що перед нами будуть нові і відмінні зміни, але, так як це було на протязі 75 років напевно будуть також нові розумні і корисні розвязки і результати. Помимо того, наш основний обов'язок, основні завдання не міняються, а лишаються незмінними а саме - виховувати нашу молодь, затримати свою ідентичність, свою віру, свою мову, свої традиції та скарб мистецтва. Міняється тільки спосіб уведення їх в життя. Наприклад багато підготовки до сьогоднішнього свята велася електронічною поштою, що розпочала голова п-ні Бал із членами управи і комітету.

За Союзом великі досягнення якими ми можемо гордитися - різні літературні видання, створення Українського Музею Канади СУК, освітні програми, праця з молоддю, співпраця з церквою, і багато багато більше. Мені особливо приємно згадати один із важливих досягнень, а це дорогий нам всім журнал Промінь, який вже 40 років існує.

I am indeed privileged and humbled to have been asked to speak at this auspicious occasion, the 75th anniversary of the Ukrainian Women's Association of Canada. It is a very special honour to be asked to do so at an event sponsored by one's own branch, having been, as was noted, a member of our Association in Hamilton since 1952, the year I married, first in the Kalyna Branch and later Lesia Ukrainka.

In welcoming you today, I wish to pay special tribute to our present executive under the capable, dynamic and energetic leadership of Natalie Ball, to the past presidents and executives and all the members of our Lesia Ukrainka branch. Your dedication and devotion to fulfilling the aims and obligations of the UWAC are to be commended as you continue the efforts of the founders of our association, who because of their indomitable faith believed that the future of the Ukrainian people in Canada should include all the values, traditions and culture that have always been central to their lives. Our Association along with our Ukrainian Orthodox Church of Canada have indeed remained pillars of our Ukrainian spiritual and cultural heritage.

A most sincere thank you is extended to all for your untiring efforts and for playing a vital role in formulating our history.

For the past 75 years the Ukrainian Women's Association of Canada has kept very important issues at the forefront on the public agenda - youth, language, faith and culture. We, the women, have provided the necesssary nourishment for the growth and preservation of our ukrainian identity in Canada. We have accomplished this with strength and perseverance, with dignity and humility generated by our desire to provide our families with a sense of pride in our ukrainian heritage. All of this required and continues to require a great deal of positive energy and determination. We can indeed be justly proud of our countless accomplishments.

Presently I am in the process of completing the translation of a condensed history of our association on the national level from ukrainian to english, and although I am familiar with

our history I am constantly reviewing details that continue to keep me in awe of our many accomplishments. I will share a few of these with you:

The continuing and constant support of our Ukrainian Orthodox Church of Canada. Our members hold leadership roles in executives, teach and support Sunday Schools, Ukrainian schools and youth, and provide a tremendous amount of financial support.

Most branches of our Association have special Sisterhood committees (Sestrytstvo) which, under the guidance of the parish priest, maintain the interior of the church and serve as required. The Sestrychi of our Branch are to be commended for their dedication.

On many occasions His Beautitude Metropolitan Wasyly has emphatically stated, that through its active participation in all areas of church life the UWAC is a pillar of strength and indeed the back-bone of our Church.

In the area of Education, seminars and workshops are organized on various topics, reflecting the aims and objectives of our association, as outlined in our constitution.

A great deal has been accomplished in the area of Publications. At the onset the UWAC maintained a page in the Ukrainian Voice until the inception of Promin in 1960, which has flourished for the past 40 years and serves as a communique to all members and branches as well as a cultural-educational tool.

Some of the published works througout the past 75 years include: Ukrainian Canadiana (in English), Ukrainian Embroidery Designs and Stitches, Essays of the History of Ukraine Culture (bilingual and in 3 volumes), Feast Days of the Orthodox Church (bilingual), Ukrainian Women of Distinction, My Icon Book, A Child's Companion - prayer book for children, to name just a few. Some of these are on display at the back of the room. As well numerous overviews or short addresses about historical figures and significant commemorative dates in Ukrainian and Canadian history have been published.

These are available to us and should be in everyone's library along with our journal Promin where we will find the above and other publications listed periodically.

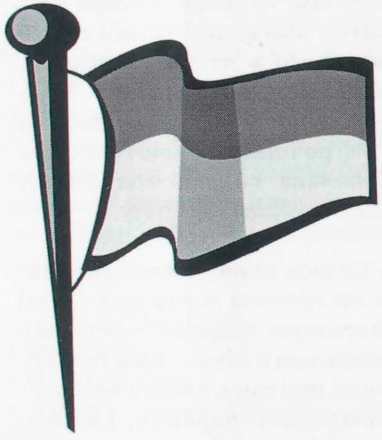

Support of our youth SUMK, both junior and senior is a vital area of responsibility. We serve as advisors and provide financial support to our youth, who as we well know will be the future members of our association and our church. I personally served in this area for well over 20 years and it is by far one of my most rewarding experiences.

We established the Ukrainian Museum of Canada - UWAC and its branches across Canada. We know how meaningful and vital the nurturing of our cultural heritage is in multicultural Canada. We have our very own local Museum of which we can be justly proud.

We hold membership in the National Council of Women of Canada at the local, provincial and national levels. Our voice on behalf of ukrainian women and families must be heard at this national forum, which brings together women from all walks of life with one common interest, that of providing a liveable and sustainable community for our families.

We hold membership and are active participants in the Ukrainian Canadian Congress and the World Congress of Ukrainians. Members of our Association are involved at all levels.

St. Andrew's College in Winnipeg and our Institutes across Canada are an integral part of our community. Our members serve on the Boards and support the college and institutes financially.

Ukrainian schools and summer camps and immersion courses are vital to the education of our youth. We support these by active participation, teaching and providing financial assistance.

During war time assitance was provided to ukrainian soldiers and, funds were gathered to purchase supplies, even an ambulance. Later when our brothers and sisters emigrated from Ukraine we were here to assist and provide a safe haven for them.

Presently we are involved in various projects that assist Ukraine in sustaining its independence. Branches provide material and financial assistance directly or through Suspilna Sluzba.

And yes, we are the hospodynij in our congregations, where our members carry out an enormous amount of work to prepare meals and receptions, and serve them at various functions and fundraising events. We also organize bazaars, bingos, bake sales and the like to raise funds for the worthy causes we support.

All of the above and much more have been on-going for the past seventy five years. These activities are in direct

response to our aims and obligations as set out in our Constitution. Everyone should have a copy to refer to. It is when you review the above accomplishments that you can only marvel at the wisdom and forsight of the group of women, who, 75 years ago, in 1926, realizing the need for an organizational structure for ukrainian women, bravely and bodly set into motion a process, which resulted in the first national ukrainian women's organization in Canada, the Ukrainian Women's Association of Canada.

All of this occurred at a time when women by law were not even considered persons, but classified as chattel. It is obvious that our Ukrainian women were well ahead of their times. Although the suffragette revolution took place a few years earlier, it was not until 1929 that Emily Murphy and her supporters (the famous five) took the fight for women's rights to the British Privy Council. Through their determination, the British North American Act was amended, recognizing women as persons. It was only then that women were allowed to hold office and vote. The UWAC was organized 3 years before women were considered persons, and indeed these women, the organizers of our Association were the Emily Murphys of the Ukrainian community.

May I suggest that we have our own famour five - the pioneers who set out a glorious future for ukrainian orthodox women in Canada. A name familiar to all of us is Savella Stecheshin, who obtained a university degree in the 1920's and at 20 years of age was the Dean of Women at Petro Mohyla Institute in Saskatoon. She was and still is an activist in the women's movement and the instigator for action which resulted in the formation of the UWAC.

Savella Stechishen was the mentor of an organization of young women at the Mohyla Institute in Saskatoon called "Mohylianky". One of the objects of the Institute was to nurture leaders for ukrainian national work. The educational program for girls was the same as for the male students, with the goal that after completing their education, each of them was to become a national worker, working for their nation in their specific organization.

The date November 26th, 1926 has become a significant one in the history of the Ukrainian Women's Association of Canada. One hundred women gathered at Petro Mohyla Institute for their

very first official session and the formation of our Association.

The program of this first session included presentations on current issues. Remember this was 1929. The first presentation was by Anna Chepesiuk-Stasiw about the importance of the press. It was recommended to establish a special page in the Ukrainian Voice. Mary Maduke spoke on the "Role of women in society and the educational responsibilities of a mother". Savella Stechishin presented information on "The women's movement in Ukraine and Canada" preparing women for their roles in the family and the community. Olha Swystun presented "The Importance of the obligations of ukrainian women". Dobr. Leonida Sluzar spoke on the "Importance of the participation of women in the community". A session followed during which the organizational structure was discussed followed by the presentation of a draft constitution read by the chairperson Savella Stetchisin and unanimously approved by all present.

I urge you to honour the deeds of these famous five by putting forth all of our efforts to continue in their footsteps as we enter the next era of our history in this new millennium. Our national office with the exceptional leadership provided by our National President Sonja Bejzyk can assist us in moving positively forward.

It is an accepted fact that women provide the basis of a sound cultural and christian education. We have all heard the phrase <The hand that rocks the cradle, rules the world>. We are the ones who hand tradition from one generation to another. A woman has always been the most significant person in christian nurture, whose good deeds and actions set an example that her children will instinctively follow. She must instill in them a faith that can only be communicated by one loving heart touching another.

As we evaluate 75 years of service there are many issues that we need to address in order to ensure a successful future for our association - the continued guidance and nurturing of our youth, cultural awareness, education, humanitarian aid, publications, involvement in our community both Ukrainian and Canadian, service to our Ukrainian Orthodox Church of Canada and a host of others.

In this respect, I strongly believe that every individual, every one of our members, young or old, has the potential to make a difference, to lead the way, to promote positive and productive changes in society through their

talent, hard work, dedication, and commitment. I believe that together we can develop partnerships that will produce innovative approaches to take us successfully throughout this 21st century.

I have great faith in the success and positive future of our association. Our membership reflects dedicated, talented women - all experts in various fields and life skills - we must utilize this collective expertise positively. As we appeal for new, younger members we must also cherish those who have served for many years, for they have much to offer and can serve as positive role models and mentors for new members.

The values on which our organization was built and on which it thrived must remain foremost in all of our endeavours. We must always be sensitive to the needs of our individual members - to motivate - to provide an arena where each member can grow culturally and spiritually - therefore nurture the perpetuation of our association. In doing so our association specifically, our component organizations and our family unit, the Ukr. Self-Reliance League of Canada as well as our Ukrainian Orthodox Church of Canada will be strengthened and our future ensured.

As we celebrate our 75th year, I put forward this challenge. May the eternal flame of our Torch (our smoloskyp), that has directed our destiny thus far, continue to light our way and guide us in the years to come - just as the logo for this celebration directs us -

<Coming together was a beginning - Staying together is progress - Working together will ensure success!>

Отож нас чекає нова доба і можливо невідома і нелегка мандрівка в майбутнє. Постановім, щоб перший крок в цьому новому столітті та в новій ері Союзу був відважний, був повний оптимізнму, та був гідний наших попередників та основноположниць. За прикладом наших героїнь 20-го століття несім запалену іскру з творчої праці минулого та ідім разом з посвятою у світле майбутнє.

Бо жінка, засвоївши кращі здобутки світової культури, коли буде виховувати дітей і творити здорове змістовне родинне життя, коли зуміє розумно сполучати громадську працю з інтересами родини, коли буде високо тримати прапор релігії та моралі, тоді відкриються прекрасні переспективи для справжньої, спільної плідної праці на користь українського суспільства.

Сердечно дякую за запрошення поділитися моїми думками з Вами сьогодні. Бажаю всім кріпкого здоров'я, довгі щасливі роки життя багато витривалости, любоби і взаїмної пошани та успіхів у нашій важливій праці. Кріпіть Ваші сили та наснагу до дальшої плідної праці.

Мій визов до Вас ось такий - Будьмо достойні славної минувшини. Будьмо сильні виконати місію не тільки для теперішнього часу, а й для майбутности, так як гасло сьогоднішнього свята нас закликає *<Спільно Союз заснували, спільно працюємо, Спільна праця принесе нам успіх!>*

Хай вічно горіючий смолоскип який до цього часу просвічував нам дорогу до плекання наших ідеалів, дальше просвічує нам шлях на слідуючі довгі і багаті роки.

Щасти нам усім Боже!

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative in Canada, Ukraine or any other country. A card will be enclosed acknowledging your gift. Use this form for a new or renewed subscription as well.

Gift _____ New Subscription _____ Renewed Subscription _____

Name _____

Address _____

City _____ Province _____ Country _____ Postal Code _____

If GIFT indicate from whom _____

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for _____ year(s) at $20 ($25) a year

Canada - $20 a year, Other countries - $25 a year - В Канаді - $20 на рік, В інших країнах - $25 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

UWAC 75TH ANNIVERSARY TEA

SUNDAY, APRIL 8, 2001

The following is the speech delivered by Rev. Doug Martindale, MLA for Burrows at the UWAC 75th Anniversary Celebration Winnipeg, Manitoba

Your Beatitude, Metropolitan Wasyly, Reverend Fathers, Dobrodiky, Madam President, honoured guests, ladies and gentlemen, boys and girls!

I want to thank the Winnipeg Lesia Ukrainka Branch of The Ukrainian Women's Association of Canada (UWAC) for the honour of inviting me to open your tea and to help you celebrate the 75th Anniversary of your national organization and the 60th Anniversary of your branch. Please relax and enjoy my speech. I'm accustomed to speaking for 15 minutes in the pulpit and 40 minutes in the Legislature!

I was given as a gift a copy of the UWAC history from 1926 to 1976, aptly entitled "A Half Century of Service to the Community", and it is fascinating to read.

At one of the first organizational meetings in 1926 it was stated that the objective of the organization was to help Ukrainian women to develop intellectually and to prepare them for civic, domestic and public life. The founders of the Ukrainian Women's Association of Canada were forward-thinking visionaries. It was felt that a program of action appropriate to Canadian conditions had to be conceived and perfected. And there would be plenty of action as I will soon illustrate. Another objective was to extend assistance to Ukrainian people in their native land and to assist them in their struggle for liberty and independent statehood.

The first program of action was to organize Ukrainian schools, Sunday Schools, libraries and lectures. In addition to lectures there were debates including this one in Regina: "Be it resolved that women have contributed more to the progress of humanity than men!" Work began on a women's page, later known as the UWAC page, in the weekly newspaper, Ukrainian Voice. The motto was "Our strength is in enlightenment" and each member was expected to become a bearer of Ukrainian culture, a guardian of religious and national traditions, a teacher of the native language and a custodian of the Ukrainian spirit in the family home.

In the pioneer era of immigration the Ukrainian women set to work and some of the tasks they undertook included:

- ✠ raised money for the Peter Mohyla Institute in Saskatoon
- ✠ established an organization originally for girls called CYMK
- ✠ began children's circles, later known as Junior CYMK
- ✠ celebrated the birth dates of Taras Shevchenko, Ivan Franko, Lesia Ukrainka and others;
- ✠ published: a book for mothers on the preservation of family traditions called Guarding our Culture; a book on child rearing called Parents and Children; a reader entitled Marusia and Traditional Ukrainian Cooking by Savella Stechishen
- ✠ did fund raising for the weekly newspaper Ukrainian Voice
- ✠ began their own journal Promin which became a veritable "ray of sunshine" for its readers.
- ✠ collected funds to support Olha Kobylianska and to aid the victims of the flood in Halychyna
- ✠ began summer courses at Mohyla and St. Andrew's College
- ✠ began scholarships for students
- ✠ instituted home economics courses for rural women
- ✠ took part in the provision of health services in the community
- ✠ furnished rooms in rural hospitals and raised money for cancer and TB research
- ✠ during the 1930's the UWAC organized protest rallies against the Soviet-initiated famine in Ukraine and against atrocities committed by the Polish Government

The UWAC joined numerous sister organizations or sent representatives to their conventions including the International Women's Council, the Ukrainian National Women's League of America, the World Association of Ukrainian Women, the Consumers' Association, the Ukrainian Canadian Committee and the National Council of Women. The latter was a significant decision since the National Council of Women and its provincial chapters lobbied governments on social and economic issues that were important to women. It was also a significant move because Ukrainian women wanted to be "equals in spirit of women of other nationalities. They wanted to be good members of their organizations and at the same time, good Canadian citizens" (Natalia Kohuska in A Half Century of Service to the Community, P. 657).

During the Second World War UWAC members supported the Red Cross War effort, sent a delegate for training in civil defense and after the war, assisted refuges in Europe. They signed affidavits to sponsor and be financially responsible for refugees for

their first few years in Canada. Then they organized English classes for these new immigrants.

Fund raising was a major focus and UWAC raised money for the first St. Andrew's Theological College and a girls' residence both on Church Avenue in Winnipeg, and for the new St. Andrew's College at the University of Manitoba. In the 1950's money was raised for the Natalia Kobrynska Publishing Fund. In 1960 Promin was launched and in 1967 UWAC helped celebrate Canada's Centennial. There was a Ukrainian week at Expo 67, one of the highlights of which was an exhibit of 12 paintings by William Kurelek which had been commissioned by UWAC. Also in 1967 it was decided to establish a museum foundation; in 1977 a resolution was adopted to construct a museum: After many years of work the Ukrainian Museum of Canada headquarters opened in Saskatoon in 1980.

As you can see from this brief history, the Ukrainian Women's Association of Canada was concerned with the Ukrainian community and also the broader Canadian community.

Why have I summarized a part of your history and what conclusions do I draw from it? First of all, it is a very impressive history. You have much to celebrate and much to be proud of. You are to be congratulated for preserving and enhancing the Ukrainian culture and religious faith; the family and broader community, and for promoting higher education. Your work has made a difference in many churches and communities across Canada. So continue the valuable work you are doing of keeping your culture, your language and your spiritual traditions alive.

Now, what of the future? What are your plans? You, like many organizations, face some serious challenges. Many of our churches have aging congregations and declining participation by young people. That translates not only into a decline in congregations but also in church organizations and memberships. How and where are you going to recruit new members?

It may come from recreating your past of service to the community. A current and exciting example of that is the participation of all Orthodox parishes in Winnipeg in the ecumenical Christian organization Habitat for Humanity as they build houses not for the poor, but with the poor in Winnipeg's North End. Many young people want to do something active but they won't attend meetings. Habitat has a place for everyone whether it is hammering nails, cleaning up, landscaping, preparing meals or leading worship. I hope I'll see some of you on the work site this summer.

Many youth are very concerned about the environment. In fact I would venture to say that what attracted youth to the protest marches in Seattle in 2000 and will attract them to the Summit of the Americas in Quebec City in 2001 is not concern about health care services or labour rights but the environment. Are you going to be represented at the People's Summit in Quebec City in May?

I was quite excited to learn in doing research for this speech that the Eastern Orthodox Church is now engaged in a remarkable effort that unites the quest for peace, freedom and environmental restoration, guided by its visionary Patriarch, Bartholomew of Constsantinople. As you will remember Ecumenical Patriarch Bartholomew was an honoured guest here at Holy Trinity Cathedral about three years ago. Patriarch Bartholomew, known as the Green Patriach, wants to see a united free Europe, based on the notion of a Christian faith revitalized by a reverence for nature. He has termed pollution a sin and a sacrilege. He has passionately declared that it is morally unacceptable to burden others with our waste. In early December 1999 he blessed the Danube River and said: "The Danube is a life-giving river. Yet it is in danger of becoming a river of death, carrying pollutants and toxic substances". The religious seminaries of the Orthodox faith have become training centres and forums in democratic environmental green activism. Such strategies are intended to eventually transfer the environmental concerns of the church's leadership into grass roots actions at the parish level. What if the UWAC became trainers for democratic environmental green activism at the parish level? In the past you have been involved in faith and culture. I challenge you to unite Christian doctrine on reverence for creation with ecological issues. We as Christians need to become much more concerned about environmental issues like global warming. The consequences of ignoring global warming could have dire consequences for Canadian society and the entire world. And where are some of the brightest young people that we so desperately need in all our organizations? They are in the environmental movement. There are exciting opportunities to re-create your history but in the modern context.

In conclusion, thank you very much for the honour of inviting me to open your tea. I enjoyed learning more about your organization and look forward to helping you celebrate the 75th Anniversary of the Ukrainian Women's Association of Canada at the banquet on April 28th. May you continue with God's guidance to meet your objectives, to serve your community and to reach out to the broader community in new and exciting ways.

Life and Culture
Життя і Культура

Наші Успіхи в Минулому

Ярослав Розумний

Успіхи української канадської спільноти в минулому будуть виводити з теорії еміграційних хвиль або циклів в житті спільнот, пересаджених з одного ґрунту, з однієї культури в іншу. Це зокрема відноситься до масових еміграцій, що поселились у новій країні, приблизно, в тому самому часі, мають певну суспільну й соціологічну структуру та свій окремий культурний профіль. Це, в першу чергу, відноситься до політичних еміграцій.

Ця теорія супонує, що еміграція, яка поселилась у більшій кількості, є об'єднана мовно й культурно та має спільну мету, але таку, що органічно не зв'язана з землею її поселення, така еміграція має дочасний, "однопоколінний" вік свого існування на новій землі.

Сила такої спільноти випливає з її нутра, з динаміки поодиноких її членів, що мають почуття певної політичної, культурної або релігійної місії на новій землі. З хвилиною, коли ця внутрішня енергія згорить, а не буде кому вкинути нової іскри, така спільнота зникне. Значить, цикль її розвитку і цвітіння замикається, і та спільнота, та людська хвиля вливається в навколишній океан.

Такою масовою еміграційною хвилею, з визначеною системою вартостей, мовно й культурно монолітною, була хвиля біженців після Другої світової війни, яка змінила русло українського громадського життя в Канаді й почала новий цикль її життя, впливаючи одночасно й на загальноканадську спільноту.

Отже, золотою добою розвитку й успіхів канадських українців, за 110 років існування, був час після Другої світової війни, між, приблизно, 1950-им і 1975-им роком. Обезсилене й на порозі асиміляції покоління піонерської та міжвоєнної імміграції було ідейно та організаційно скріплене 32-ти сячною політичною імміграцією, що прибула сюди між 1947-им і 1951-им р. Еміграцією, не економічною, а вирваною з рідного ґрунту, людей, які в нормальних політичних обставинах були б своєї батьківщини не покидали. Під тим оглядом це була унікальна в історії Канади еміграція.

Це була національно свідома й сучасно зорганізована спільнота, з ясною єднальною ідеєю і досвідченим ідейним проводом. У соціологічному сенсі це було завершене мікросуспільство, що складалося з усіх суспільних шарів і професій -- від хлібороба й робітника до високої кляси спеціяліста й академіка.

І хоч це суспільство, як і кожне модерне суспільство, було ідеологічно, партійно, конфесійно й регіонально зрізничковане, воно об'єдналось у своїй надструктурі -- в Комітеті Українців Канади -- і в межових ситуаціях, не зважаючи на сітку совєтських агентур і різних місцевих ворожих сил, що старались підірвати стабільність нашої спільноти, це суспільство говорило назовні однією політичною мовою. Всіх єднала одна ідея -- ідея незалежної української держави, що була поняттям надконфесійним і надпартійним. Кожний відчував на собі обовязок політичної й культурної місії на Заході -- ширення знання про Україну, її культуру, боротьбу та її аспірації. Знання про фізичне нищення української інтелігенції на батьківщині та про систематичну русифікацію українського населення та провінціялізацію культури.

Ця спільнота мала фаховий і жертвенний провід. Це були люди активні у громадському, культурному й науковому житті в Україні. Часто, це були державні службовці й адміністратори, старшини українських армій, провідники українського підпілля, вчителі та середньошкільна й університетська молодь. Разом, зі свідомими активістами попередніх еміграцій -- піонерської та міжвоєнної, вони творили один динамічний громадський організм. Всі вони були зацікавлені служити своїй громаді і змагалися за провідні місця в студентському, громадському, культурному і т.п. -- житті.

Українському успіхові сприяла також зовнішня політична

кон'юнктура -- "холодна війна" між Заходом і Совєтським Союзом. Канадські українці, як свідки й жертви тієї небезпеки (переслідувань, арештів і геноцидних голодоморів) стали вигідним аліянтом Канади (і Заходи) в цій війні та помічником в усвідомлюванні ширшого канадського суспільства, яке, в 1950-их роках, ще перебувало в трансі совєтського аліянства з часів Другої світової війни.

Своєю працею українська спільнота обмежила діяльність канадських комуністів, що досягнули найбільшого організаційного розвитку і впливу в 1945-му році, маючи підтримки уряду Української ССР. З посиленою діяльністю нашої спільноти комуністичний рух у Канаді перейшов у постійний відступ.

Українці відносно скоро ввійшли в громадсько-політичне життя Канади, беручи активну участь у місцевій самоуправі, як шкільні й міські радні, війти, посадники міст та посли до провінційних парляментів. Перший посол українського роду, до Манітобського парляменту, був уже в 1915 р., а "третя хвиля" еміграції пожвавила темп українського політичного життя, яке переходить на терен федеральний -- на позиції суддів, послів, сенаторів, губернаторів, прем'єрів провінцій та міністрів федерального та провінційних кабінетів.

В 1950-их і 1960-их роках українці були з черги третьою найчисельнішою етнічною групою в Канаді, яка, своїм виборчим потенціялом держала важливу карту в федеральній і провінційній політиці.

В ранніх 1960-их роках прем'єр-міністер John Deifenbaker (1957-63) виступає на форумі Організації Об'єднаних Націй з критикою політики СССР та в обороні політичних прав і незалежности України.

В ранніх 1970-их роках канадські українці стають ініціятором і неофіційним речником, т. зв., "третьої сили" в Канаді, яка включала етнічні групи поза англосаксонською та фракофонською. Українця включають до Королівської Комісії Двомовности і Двокультурности. А, в 1971 році, під впливом і тиском української опінії, підсиленої українським студентським рухом, федеральний уряд прем'єр-міністра Pierre Elliott-a Trudeau-a (1968-79) проголошує Канаду багатокультурною державою. В липні 1988 року уряд Консервативної Партії цю політику підтверджує -- "to recognize all Canadians as full and equal participants in Canadian society".

Українці доходять до найвищої державної посади в Канаді -- до представництва Британської Королеви в Канаді. В 1989 р. уряд Консервативної Партії Brian-a Mulroney призначує Ramon-a Hnatyshyn-a на посаду Генерального Губернатора Канади.

Губернаторами провінції Саскачеван були призначені Stephen Worobetz (1970-76) і Sylvia Fedoruk, а Манітоби -- Peter Liba.

Канадійці українського роду занимають позиції провідників провінційних партій та прем'єрів провінційних урядів -- Roy Romanow -- Саскачевану і Gary Filmon -- Манітоби. John Sopinka був покликаний на члена Верховного Суду Канади.

Шістьох канадійців українського походження були іменовані сенаторами -- William Wall (Манітоба, 1955-62), John Hnatyshyn (Саскачеван, 1959-67), Paul Yuzyk (Манітоба, 1963-72), J. Ewasew (Квебек, 1976-78), M. Bielish (Альберта, 1979) і тепер -- Raynall Andreychuk (Саскачеван).

Починаючи 1958 роком, канадські українці занимають пости федеральних міністрів -- M. Starr (Starchewsky) -- міністерство праці (1958-63), в прогресивно-консервативному уряді J. Diefenbaker-a; N. Kafik -- портфель міністра багатокультурности (1977-79), в ліберальному уряді P. Trudeau-a; R. Hnatyshyn -- міністерство енергетики, ресурсів і технології, і S. Paproski -- міністерство спорту й багатокультурности в консервативному уряді J. Clark-a.

Українці занимають міністерські пости у провінційних урядах. В Альберті -- A. Holowach і A. Ludwig -- в уряді Соціяльного Кредиту, а в 1970-их роках W. Diachuk, A. Hohol, J. Koziak, G. Topolnisky, P. Trynchy і W. Yurko -- в консервативному уряді P. Lougheed-a.

В Манітобі ліберальний уряд D. Campbell-a призначує, в 1950-их роках міністрами перших українців -- N. Bachynsky-ого і M. Hryhorchuk-a; а S. Uskiw, B. Hanuschak, P. Burtniak, W. Uruski служать в уряді НДПартії прем'єра E. Schreyer-a (1969-77). У прогресивно-консервативному уряді Манітоби G. Filmon-a міністром був Derkach, а в уряді НДП G. Doer-a -- D. Chomiak та R. Wowchuk.

Трьох українців -- A. Kuziak, J. Kowalchuk, R. Romanow -- служили в кабінеті міністрів Саскачеванського

уряду T. C. Douglas-a (1952-64) і його наступника A. Blakeney (NDP).

Міністром комунікації в Онтарійському провінційному уряді був J. Yaremko.

Я певний, що не назвав усіх імен, але й цей перелік дає нам досить повну картину нашої участи в політичному житті Канади.

Українці активізувалися спершу в Ліберальній Партії, яка була при владі, коли до Канади прибула перша хвиля іммігрантів-піонерів, але пізніше, в 1950-их роках, підтримуючи протикомуністичну політику J. Diefenbaker-a і його проукраїнське становище в ООН, більшість українців перейшла на сторону Консервативної Партії.

В ділянці суспільно-культурного життя до наших найбільших успіхів належить заснування -- Канадійської Фундації ім. Шевченка, що сьогодні відіграє центральну ролю в нашому суспільно-культурному житті, і від неї багато залежить дальше функціонування нашої громади; заснування Канадської Фундації Українських Студій -- видавця п'ятитомної англомовної *Енциклопедії України* -- дуже важливої нашої культурної візитівки в англомовному світі; створення Канадійського Інституту Українських Студій при Альбертському Університеті, та ряду інших інститутів при -- Оттавському, Торонтонському, Саскачеванському, Манітобському та університеті Св. Павла в Оттаві.

Нашим успіхом треба вважати відкриття докторських і магістерських програм українських студій на Оттавському, Торонтонському й Альбертському університетах та докторської програми в Інституті ім. Андрея Шептицького при університеті св. Павла в Оттаві.

В канадських університетах у 1979 році працювало 275 професорів українського походження з яких 30% працювало в гуманістиці, славістиці та суспільних науках. В 1982-83 р. на канадських університетах викладалося 102 повні й півкурси з української мови, літератури, цивілізації, фольклору, історії, політичних наук для 1,389 студентів. Продуктивно діяли, завдяки фінансовій підтримці громади, дві наукові інституції в Канаді, що функціонують до сьогодні -- Українська Вільна Академія Наук і Наукове Товариство ім. Шевченка.

Зусиллям і впливами Президії Комітету Українців Канади та завдяки ініціятиві груп одиниць було, в 1960-их роках, повернено навчання української мови, а в 1970-их відновлено двомовні -- англо-українські -- програми в канадських державних школах. В 1967-ому році визнано українську мову, як вступний (вписовий) предмет на університетські студії.

В українській громаді була широко розвинена мережа освіти -- в "Рідних Школах" та приватних середньошікільних курсах українознавства, що існували в багатьох більших осередках Канади. Була розвинута мережа позашкольної самоосвіти в читальнях "Просвіта" і в "Народних домах", що в 1930-их роках відігравали дуже важливу ролю народних "університетів".

Звільнилися від зовнішніх впливів -- українська католицька церква -- від римо-католицької церковної юрисдикції та українська православна -- від експансії російської православної церкви. Обидві церкви оформились у незалежні метрополії.

Розвинулась преса, якої тематичний і мовний рівень з прибуттям "третьої хвилі" імміграції значно піднісся. До 1958 р. існувало в Канаді 150 періодичних видань. Розвинулося мистецьке життя -- література, всі види красного мистецтва, музика, театр, танок, фільм, бібліотеки, архіви, музеї, радіо, телебачення, спорт, тощо.

Час не дозволяє нам детальніше зупинитися на деяких ділянках, що мали всеканадське і всеукраїнське значення, особливо в фільмі. Взагалі, у красному мистецтві канадські українці займають дуже чільне місце.

Великим нашим досягненням у Канаді є вклад нашої піонерської еміграції в господарство, зокрема сільське господарство Канади, що цивілізувало прерії цієї країни.

Підсумовуючи, хочу сказати, що наш вклад і наш успіх у Канаді є тотальний і всеохопний. Він сягає -- від українського фермера в Альберті, Манітобі й Саскачевані до представника Британської Королеви в Канаді -- ми були прикладом для інших етнокультурних груп у Канаді.

Всього цього ми досягнули нашою загальною політичною освіченістю, нашою вірою в себе, нашою зорганізованістю навколо спільної ідеї та почуттям нашої національної й особистої гідности.

Ми прийшли на мовно й культурно чужий, часто ворожий нам грунт, але ми стали тут твердою стопою, не як займанці, а як будівничі -- і в цьому наш успіх.

Вінніпег, 6 жовтня 2001
20-ий Конгрес Українців Канади

What I Saw With My Own Eyes

Excerpts from
"The Ninth Circle: In Commemoration of the Victims of the Famine of 1933",
by Olexa Woropay
(Harvard University Ukrainian Studies Fund, Cambridge, Massachusetts, 1983)

1. The Villages in My Sector

I.

In the spring of 1933 I was working as an agronomist in a sector of the Uladiv M.T.S. (Machine and Tractor Station) near Vinnytsia. My sector extended along the river Bug, six miles away from Khmil'nyk, a typical small provincial town in Podillia.

The villages I served were essentially Podillian, with rich apple orchards and vegetable gardens, reaching down to the river bank, and with green meadows spreading in a long belt along the quietly-flowing Bug.

I was living in the village of Klityshcha, which was about the largest and most prosperous village in my sector. In the farmyards there still remained some of the earlier farm buildings: barns, store-rooms, stables, pigsties. In the orchards kilns for drying cherries and apples might yet be seen. The houses, too, were not completely stripped of thatch and whitewash, as they were in some other villages. All these were signs of former prosperity. With some reason, then, the Russian Communists called Klityshcha a 'kurkul village'.

On every possible occasion the peasants recalled those more fortunate times when they themselves were masters on their own farms. They had not always been well-off, but at least they had not had to deal with the kolhosps, or with the 'authorized agents' who swarmed like locusts into the villages.

Besides apple orchards and luxurious vegetable gardens this particular village preserved a tradition of horse-breeding.

"There was a time," the peasants would say, "when we used to go to the far at Khmil'nyk; no one troubled to ask whose horses we brought -- he had only to glance at them and he knew instantly they were from Klityshcha!"

But all this was many years ago. Now, one could hardly see a resemblance to horses in the objects which stood in a long, semi-dark stable, under a roof of reeds. they looked more like shabby, distorted scarecrows, chewing dry chaff cut from last year's straw.

Horses fared badly in the kolhosp, but people fared even worse. I remember the first time I saw a human being with a body swollen from starvation, just out there in the kolhosp yard by the stable. He was an old, grey-haired man who came to work in the kolhosp with an axe. Under his eyes were two pocket-like swellings, and the skin on them had a peculiar glassy tint. His hands were swollen, too. On his fingers the swellings had burst, and the wounds exuded a transparent liquid with an extremely repulsive smell.

Later on in the same spring, and in that same village of Kiltyshcha, I had many miserable opportunities of seeing far more horrible scenes of human suffering, but this - the fist case - made the greatest impression on me. Even now, twenty years later, after experiencing and witnessing so much distress, I cannot rid myself of the sight of that earlier tragedy.

I was then a young man of twenty, looking out on the world through rose-coloured spectacles - as the saying goes - and I was then ignorant of the fact that behind the cleverly-woven camouflage of bolshevist propaganda those very scenes - the scenes of starving people - were the most real things of all.

This was in April, and, as yet, a man with his body swollen from hunger was an unusual sight.

May brought rainfall; it rained nearly every day, and all green things grew buoyantly. In uncultivated gardens, orchards, by the roadside, wherever there was an inch of soil, enormous weeds grew. Starving people rushed at the verdure and started to eat cooked orrach, sorrel, nettle - anything which could possibly seem edible to a starving human body.

But after consuming such wild plants - and often eating them raw - people suffered fro dropsy and died from starvation in great numbers. In the second half of May, the death rate from starvation was so great that a kolhosp wagon was especially set aside for the purpose of carrying the dead each day to the cemetery.

These bodies were thrown down, several into one grave, and covered with earth without any customary or religious rites. The debasement of human dignity was carried to the limit.

And Staling, in a speech of January 11, 1933, said: "...We have the power,

we dispose of the resources of the state, we are called upon to manage the kolhosps, and it is we who should bear all responsibility for the work in the country..." (Report in *Pravda*, January 17, 1933).

We and our descendants will hold the Bolsheviks to that responsibility in full.

II.

The chief of the political department of the M.T.S. in Uladiv was a sailor from Kronstadt. Drunken and cruel, he would shout at the meetings of the workers and staff of the M.T.S.: "Take away the grain up to the last kernel! Snatch away the material basis of the counter-revolution! Force the peasants by hunger to work in the kolhosp! For these are the directives of the Party and of the Government."

The work of the kolhosps did not prosper. Sugar beet plantations were overgrown with weeds, the sowing of cereals was delayed until the end of May, while in the kolhosp orchards and gardens the wolves howled. Everything in short, lacked proper care.

The "Kronstadt sailor" used to go to and from the kolhosps in his shining car, and, not understanding anything about agriculture and ignoring the sufferings of the peasants from hunger, he saw all shortcomings as evidence of 'soft undermining' by kurkuls and Petliurists.*

A typical remark of his was: "To be deprived of his job and handed over for trial for sabotage and the disruption of the kolhosp." And on the next day, the security deputy of the chief of the political department would appear to take the matter over formally, while on the third day the victim would disappear.

Thus in the course of one spring dozens of chairmen of kolhosps, foremen of workers 'brigades,' and field overseers vanished.

The deputy in charge of Komsomol was a young student who had not finished his education and came from Leningrad. He used to ride in a carriage and pair, with a coachman to drive him - not in a car, as his boss did.

On one occasion in May he arrived at the sugar beet plantation of the Klityshcha kolhosp. I happened to be on the plantation just then and was busy preparing a solution of Barium Chloride to sprinkle the beets against caterpillars.

"Chto eto ty delaesh?" (in Russian: *What* are you doing?) asked the deputy.

I explained.

"And has this poison any effect on man?" he demanded.

"Yes, it has. It causes the drainage of water from the tissues, so that paralysis results. Death is slow and painful."

At my reply, he beckoned me away: "Come, sit down here in my carriage. We'll go to the village."

I sat down as bidden, and we departed. On the way he told me that somebody had stolen some preserved apples from his landlady's cellar, and he liked these apples so much! It was true that not all were taken, one barrel still remained intact. Now he wanted to trap the thief, and it occurred to him that he might make a solution of Barium Chloride, put some apples into it, and then leave the door open...

"Let him gobble till he's satisfied," he chuckled, "Eh? Ha, ha. He'll have a little pain in his stomach - eh?"

I said I had run short of Barium Chloride, that I had used all I had on the beet - and incidentally, that it would not be a humane thing to do...

"Ha-ha-ha! Humane!" his voice rasped. "Humanism is a petty-bourgeois theory. We, brother, construct socialism with firm hands. No use here for baby tears."

I tried to move him. "So many people die from hunger nowadays, their bodies swollen. For instance, yesterday..."

But he would not listen. "Don't talk, enough of it, I say. They are all enemies of the Soviet rule, those who die. It's a trifle, we've got plenty of people."

And then he shouted to the driver: "Grisha, go faster. I am hungry."

** Petlura was the head of the Ukrainian Directory in its struggle for independence, 1981-1921.*

PRIME MINISTER • PREMIER MINISTRE

Тридцять років тому Канада стала лідером у визнанні розмаїття культур. Вона стала першою у світі країною, яка надала політиці багатокультурності статус державної. Ця політика відображає наше колективне прагнення створити сприятливі умови для подальшого розвитку таких демократичних цінностей, як повага, рівноправність та свобода слова.

Тепер, після цих тридцяти років, Канада стала справжнім світовим селищем. Нині мільйони чоловіків, жінок та дітей з усіх куточків планети – це наші сусіди, колеги і друзі. Усі вони є частиною чудового явища під назвою Канада – цієї гостинної країни, цієї мозаїки, складеної з облич та історій, зібраних з усього світу. Зараз мешканцями Канади пишеться унікальна історія про переваги, які несе в собі розмаїття культур.

Політика багатокультурності Канади допомогла всім нам мирно співіснувати і духовно збагатила наше життя. Вона підштовхнула нас бути відкритими у відношеннях з іншими країнами. Ця політика вказала нам шляхи переходу від елементарної толерантності до взаємної поваги, а також навчила цінувати різноманітність наших поглядів. Вона допомогла усім нам спільно рости та розвиватися.

Саме зараз прийшов час відзначити безцінний внесок різних етнічних та культурних груп у розвиток нашої країни та суспільства. Цінності, що покладені у основу цієї передової політики, допомогли сформувати образ сьогоденної Канади. Сила розмаїття наших культур стала основою могутності нашої країни.

Етнічне і культурне розмаїття надає кожному з нас ту свободу та відкритість, які необхідні для того, щоб знайти своє місце в усіх галузях громадської діяльності. У цей неспокійний час політика багатокультурності є однією з найбільших наших цінностей і одним з основних джерел надії.

Уряд Канади має намір і надалі вести постійну боротьбу з нетерпимістю, ненавистю та забобонами. Ми продовжимо свою співпрацю з різними етнічними та культурними групами, що відповідає зростаючим потребам Канади, яка стає все більш різноманітною. Також ми будемо заохочувати всіх жителів країни до участі в цій співпраці. Ми також продовжимо виховувати наших дітей та молодь у дусі демократичних цінностей, взаємної поваги та колективної відповідальності.

У день тридцятої річниці проголошення Канадою політики багатокультурності я запрошую усіх вас разом зі мною віддати належне нашому різноманіттю, і знов підтвердити прихильність до тих принципів та демократичних цінностей, які дозволили нам побудувати вільне, сильне, а також етнічно і культурно різноманітне суспільство.

Jean Chrétien

Прем'єр-міністр Канади

Жіночі Постаті
Women of Influence

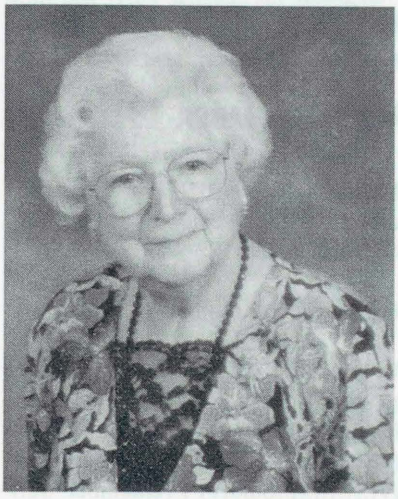

Mary Yurkiw

Since Ukrainian Women's Association of Canada and its publication "Promin"have marked their anniversaries, the 75th and 40th respectfully, it is only right to update the history and acknowledge the pillars of the organization. To date, a number of articles have been published in our Journal, which are always read with admiration and gratitude to those who dedicated themselves to so many worthy causes.

Mary Yurkiw was born in Krydor SK, daughter of pioneering family - Hryhorij and Natalka Pawlik. She attended public school at Krydor, high school Collegiate at Saskatoon SK, residing in Petro Mohyla Institute. She attained her teacher's certificate from Teacher's College in Regina SK. For the first six years, she taught in public schools in Krydor and Prince Albert SK.

Being an active SUMKivka she assumed leadership in youth activities, organizing a Girl's Circle, teaching Ukrainian Art, directing Church Choir and teaching in Ukrainian School.

In 1939, Mary married John Yurkiw and they settled in Dauphin MB. In 1950 the family settled in Winnipeg MB and became staunch supporters and active members of the Holy Trinity Ukrainian Orthodox Cathedral and continued to participate in all phases of congregational activities.

Mary became a member of both Sunday and Ukrainian School Committees and taught Ukrainian school for 16 years. In Winnipeg she also taught in public school for 20 years.

During her 67 years of membership in UWAC she was an active member of branches in Regina, Prince Albert, Dauphin and Winnipeg, holding positions as president, vice-president, secretary, member of various committees, representative to Ukrainian Women's Committee, Women's Council and Red Cross. She participated in Ukrainian School Rada and Seven Oaks School Division in Winnipeg. Mary served as president of Manitoba Provincial Executive of the UWAC (1945-49).

She is a recipient of certificates for 25, 50 and 60 years of membership and treasures her honourary certificate from Lesia Ukrainka branch in Winnipeg. She received a plaque "Award of Excellence" presented to her at the National Convention, August 1999 at Regina SK by the Ukrainian Self-Reliance League of Canada.

Mary and John Yurkiw always supported Petro Mohyla Institute, Ukrainian Museum of Canada UWAC, St. Andrew's College, Trident Press and Promin. They were awarded honourary memberships of Holy Trinity Ukrainian Orthodox Cathedral in Winnipeg. They had two sons and one daughter and now have seven grandchildren.

Mary was widowed in 1994 and presently is living at St. Mary the Protectress Villa for Seniors. She is very sociable and helpful among the residents, a person who so many turn to for some assistance and look up to her organizing some activities.

To evaluate her personal kindness and dedicated voluntary labour in Church, Organizations and Community projects, one must admit that she is indeed a Woman of Influence and we wish her "Mnohaya Lita".

M. K.

For Our Children

Нашим Дітям

"St. Nicholas in Canada with Ukrainian Canadians and Multicultural Peoples"

The Evening (Dec. 18) before St. Nicholas Day (December 19)

By Roman Yereniuk

ACTORS

Tato - *father, 40 years, a very positive person*
Mama - *mother, 37 years, a lover of Ukrainian culture and traditions*
Baba - *grandmother getting on in years, very traditional, 70 years old*
Romko - *son, 12 years*
Marusia - *eldest daughter, 14 years*
Lesia - *daughter and a little pesky, 8 years old*
Jeanie - *friend of Marusia (Swedish), 15 years*
Frederick - *friend of Romko (English and somewhat of a renegade), 12 years*
Paulo - *friend of Romko (Italian), 12 years*

The play takes place in the home of Mr. And Mrs. Moroz and Baba Moroz, a three generation Ukrainian Canadian Orthodox family in Winnipeg. The family enjoys their children having friends from the community, especially the multicultural families in the district. All the scenes are in the large dining room of the family with a table set up with eight chairs. The play is bilingual - Ukrainian & English , but it could also be performed in English only.

SCENE 1 -- Mother and father are alone in the dining room, which has been decorated very traditionally in the Ukrainian style.

Tato - This is such a beautiful time of the year.....winter, snow and children love to build snowmen!!!!!

Mama - I also love this season - for me this is the time of Saint Nicholas

Tato - And why??????? (questioning) You are just remembering your childhood days!!!!!!!!

Mama - No, No!!! For our children.....they really like the Saint Nicholas holiday!!!

Baba enters the room.

Baba - (as if she has been listening in to the discussion) And what am I hearing (being nosey) and so when is Saint Nicholas Day???? (pensively).....(prouidly) I remember well this holy day when I lived as a young girl in Ukraine..... (starts to hum the melody and perhaps words to "O Khto, khto Mykolaia liubyt'") Ukraine when I was a young girl.

Tato - (somewhat annoyed having heard these stories before) Mamo, you have told us so much about the past, now is the time to start talking about the future!!

Baba - I WILL speak about the past and I will speak about the now.....moyi vnuky MUST hear about Saint Nicholas.

Mama - (supporting Baba) It never hurts to again repeat the story of Saint Nicholas to our three children .

Baba - (proudly I will tell them the story each year, because Sviatyi Mykolai is very important for us UKRAINIANS!!

Scene II - Marusia returns from school and enters the room with her friend Jeanie.

Marusia - Slava Isusu Khrysty tato, mamo i babtsiu……(she embraces each one of them)……I'm here after school with my friend Jeanie……..I think you remember her from last years science fair when we worked together on the "Best Bubble Gum in the World" project.

Mama - O yes…… yes, nice to see you Jeanie.

Baba - It is also my pleasure!!!

Jeanie - It is such a nice pleasure to be again in your home Mr. And Mrs. Moroz.

Tato - Also for me it's a pleasure to have you here……(comically) By the way did your dentist complain about your teeth from that experiment?????

Marusia - (embarrassed) Taty, taty not that again!!?!

Jeanie - (with strong assurance) You know Mr. Moroz, that was not a problem for Marusia and me because we had other students chew the gum and report to us on taste, elasticity and chewability!!

Scene III - Romko enters the house with his friends Frederick and Paulo.

Romko - (in a very rushed tone) Hi tat and hi mam……my friends are here to playwith me ……..this is Frederick and this is Paulo.

Frederick - Hi there folks!!!!

Paulo - Hi people!!!! What a neat house!!!

Tato - Well Romko, it is great that you brought your friends!!

Romko - Tato, please don't call me that - my name is ROMAN, Romko sounds too babylike!!!

Mama - (very motherly tone) Don't worry our only KOZAK, we'll call you whatever you want.

Frederick - (looking around the house with his eyes and speaking to Paulo) What's with these people, they are so traditional - I like only modern stuff.

Paulo - (speaking to Frederick) Well don't you worry, there are many cultures in Canada and this is a Ukrainian Canadian house. Do you not remember Mr. Johnstone, who teaches us Social Studies mention that CANADA is a MULTICULTURAL COUNTRY!!!!!

Frederick - So what, ……this house is just so DIFFERENT!!!!

Scene IV - Lesia enters the Room.

Lesia - (at the entrance without looking) Dobryden', ia tut……hello anyone home???! Mamo, tato, ia pes !!!!! (holding up a report card) Oh, (noticing the crowd around the table) What a houseful?? I did not know that we could bring friends home today.

Mama - (embracing Lesia) - Lesia, Ia tyt…ale ty ne pes - (imitating a dog) hav, hav !! You are our donia - girl!!

Lesia - Ale mamo, ia pes in school!!!!!

Tato - Tse harno…….you brought your report card home, and here I thought you were talking about a dog!!

Lesia - O.K. let us now talk about this evening……..will sviatyi Mykolai - St. Nicholas again come to our house????? as in the last number of years????? (all the children gather around Lesia)

Frederick - (to Roman) What is this about Roman, your sister is talking about some sort of saint?? There are no saints anymore!!

Roman - Well she is right……..we Ukrainians have a special celebration of a very special saint!!

Frederick - A special celebration?????? Do you not know that in a week Christmas coming and guess who (EMPHATICALLY) - S A N T A C L A U S!!!!! Who needs saints at this time of the year!!!

Paulo - Frederick, again I warn you that different cultures have different celebrations!!!

Tato - (peacefully) Well, well children do not fight over this. Different peo-

ple do have different traditions.

Mama - (caringly) And we Ukrainians in Canada have continued a special tradition of celebrating a very important saintly bishop called St. Nicholas.

Jeanie - Yeah, I also know something about this St. Nicholas because in my Swedish tradition we have a celebration for him, although we call him San Nicholaus.

Baba - And what is the tradition for your people??

Jeanie - I remember my grandmother telling me that all the girls in her village dressed in fancy white robes and then had a head piece decorated with lighted candles. This they wore to show the saint at night the way to people's homes for the gift giving season of children.

Lesia - Well I still want an answer...is Saint Nicholas coming tonight or not with gifts for the children????

Paulo - Also in my Italian culture there is a huge celebration for St. Nicholas. My grandfather -nono, told me that the relics of St. Nicholas were brought from the Greeks by the Crusaders to the city of Bari in southern Italy in the twelfth century. Here a huge church was build in his name and the celebrations of this saint quickly spread throughout Italy!!!

Frederick - Big deal, with this saint and these customs. Who cares???!!! Xmas is just around the corner and also SANTA!!!!

Marusia - (thinking aloud) I care!!!! These are my and our traditions of the winter season and I am proud of them. Babtsia, tell us about them??

Baba - Children and you Frederick, let me tell you the story. St. Nicholas was a great saint of children a long long time ago.....he in fact loved children very much and in his city in Byzantium, he brought at night gifts for all the children, and especially for those that were poor and orphans. He liked children so much that even after he died he continued and continues to visit children throughout the world. The interesting thing is that this happens some seventeen days before Christmas.

Roman - We also should add, that in our Church school we even sing a song to St. Nicholas during this season called O khto khto Mykolayia liubyt'!!!

Frederick - I still cannot believe what you are saying about some sort of saint called Nicholas.....and singing songs to him!!!!! This is so hard to understand!!!!

Lesia - I have had enough of this.....please tell me, is St. Nicholas coming tonight or not since this is his big eve - December 18th!!!!?????

Paulo - Roman, boy do you have a persistent young sister!!???!!!

Roman - Yeah, I know, but what am I going to do with Frederick???

Paulo - I guess he just does not believe in St. Nicholas as we do in my Italian culture, Jeanie does in her Swedish culture or you do in your Ukrainian culture!!!!!

Tato - Children, children, Let us now finish the story so that Frederick would be able to relate to St. Nicholas. From Holland, Italy, Sweden and Ukraine many people immigrated to Canada and USA and brought with them the celebration of St. Nicholas and its traditions. However one thing happened here for some cultures.

Lesia - I know, I know??!!

Tato - Tell us Lesia!!

Lesia - St. Nicholas came to live in our Church building!!!

Tato - Not quite so!! However we do have a beautiful icon of St. Nicholas in our Church on the iconostas.

Paulo - So tell us Mr. Moroz what happened.

Tato - Well in North America, the tradition of St. Nicholas became confused in two ways. First, due to commercials and advertising, and then over time St. Nicholas became the jolly old "Ho, ho" man called "SANTA CLAUS". And secondly.....

Marusia - I know, I know!!?

Tato - Well then continue.....

Marusia - The special day of St. Nicholas was dropped and instead joined to Christmas day and its celebration. In other words it disappeared.

Tato - You are absolutely right Marusia. So you see children how traditions are changed. However, in our Ukrainian culture, as well as here among Ukrainians in Canada, St. Nicholas Day is still celebrated on its original date - December 19th!!

Baba - (proudly) And that is why tonight all good Ukrainian children are eagerly awaiting the visit of St. Nicholas..... and his surprizes.

Frederick - This is now beginning to make sense .....St. Nicholas is the real thing - he is in fact (EMPHATICALLY) the original and first Santa Claus!!!!!!

Marusia - He also has his special day in December that is different from that of Christmas.

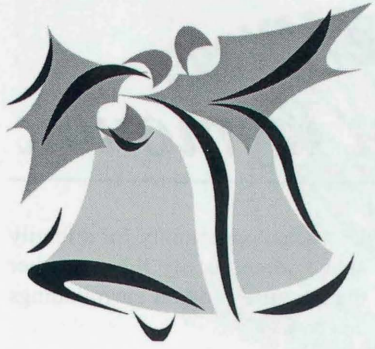

Lesia - So again I ask, is this HIS DAY OR NOT??? Can I expect some gifts tonight??

Mama - Tak, tak , yes, yes tonight St. Nicholas is coming to children. He will be dressed as an elderly bishop and he will have gifts for all the children.

Lesia - I can hardly wait for his coming. I know that it will be a VERY SPECIAL NIGHT for all children.

Frederick - And I have learned something very important....all cultures have celebrations that are important for them. For some peoples, ST. NICHOLAS IS AS IMPORTANT AS IN OTHER CULTURES SANTA CLAUS. Thanks to your family Roman, I have learned an important lesson.

Baba - (proudly) So my dear grandchildren and friends, remember this forever (very emphatically) ALL CULTURES LOVE CHILDREN!! ALLCHILDREN LOVE GIFTS OF LOVE, AND MANY DIFFERENT PEOPLES LOVE ST. NICHOLAS - SVIATYI MYKOLAI!! And, and remember, HE IS COMING (strongly) TONIGHT!!...so are we ready to sing - "O khto, khto Mylolai liubyt'" ????? (all join in the singing of the hymn to St. Nicholas)

THE END

e-mail: athensptg@netaccess.on.ca

Reliability Since 1973

athens printing

Complete in House Service

From Creative Design to Final Product

Black on White to Full Colour Printing

- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Continuous Forms
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Tickets of all Kinds
- Complete Bindery Services
- Desktop Publishing & Design

1480 Barton St. E., Hamilton, ON L8H 2W9

Tel: (905) 549-6719 Fax: (905) 549-7645

Baba's Corner
Бабусин Куточок

Sylvia and Bill Gryba, formerly of Cudworth and now of Saskatoon, Saskatchewan recently celebrated their 50th wedding anniversary.

In their letter to Promin they wrote as follows:

For our 50th wedding anniversary we hosted our children and grandchildren at a lodge in Waskisen National Park, north of Prince Albert, Saskatchewan for a one week holiday.

The enclosed photo shows us with all of our grandchildren.

We enclose a donation to Promin of $100.00, and wish you continued success in your work at Promin.

Sincerely and best wishes
Sylvia and Bill Gryba

What a great opportunity for a family to spend some quality time together in the beautiful natural surroundings of this park.

This tremendous idea for a celebration may serve to inspire others to make similar plans for their celebrations.

The Gryba Grandchildren

Front row, left to right:
Amanda Gryba,
Jason Gryba,
Sylvia Gryba,
Justin Gryba,
Bill Gryba,
John Gryba Jr.,
Rowenna Flinn (nee Gryba),
Chad Flinn

ADVERTISE IN *Promin*

Advertising rates for one year are:

business card	$150.00
1/4 page	$250.00
1/3 page (outer column)	$375.00
1/2 page	$500.00
full page	$900.00

Subscriptions and advertisements should be directed to the Promin address as provided on the inside cover.

Галя Щерблюк, Крайова Референтка Променя
Helen Scherbluk, National Promin Convenor

St. Elias Church Celebrates 50 Years Rossburn, Manitoba

Members of St. Elias Congregation present at the 50th anniversary celebration of first service in the new Church

Members of St. Elias Congregation of Rossburn, Manitoba gathered for a Moleben served at 4 p.m. Saturday, May 19th, the start of celebrating 50 years since the first Church Service in the newly built Church on May 13, 1951. His Beatitude, Metropolitan Wasyly officiated, with Rt. Rev. Archpriest William Makarenko, Rt. Rev. Archpriest Orest Hudyma, Rev. Father Alexander Harkavyi, and Rev. Protodeacon Nazari in attendance.

After the Service, a barbeque was held for the special guests at the home of Lorne and Irene Tanasychuk of Rossburn. The barbeque chef was Sophia Diplock, Father Orest's daughter, assisted by Romko Peleshok of Menzie Congregation.

The Anniversary Committee prepared the rest of the food for the meal.

To have a successful event, there was still something more to come, and they were the "Singing Fathers". Led by Father Alexander Harkavyi, many songs were sung outside on the front lawn. A small rain shower didn't stop the singing, because for the rest of the evening, it just continued on inside the Tanasychuk home.

An Archpastoral Divine Liturgy was held on Sunday, May 20 starting with a special welcoming ceremony for His Beatitude Metropolitan Wasyly. The first were Jaylene Belbas and Jana Drul presenting a bouquet of red roses on behalf of all the youth. Next was the traditional bread and salt welcome by Mike Tanasychuk on behalf of the parish.

The final greeting was by Father Orest, inviting His Beatitude to officiate the Holy Liturgy and to bestow God's blessings upon everyone present. Father Orest mentioned a bit of the history to his Beatitude, reminding him that he was their Parish Priest from 1947 - 1949 and did the blessing of the new parish cemetery in Rossburn.

During the Holy Liturgy, just before the Small Entrance, a special ceremony took place. Rev. Protodeacon Nazari led Father Orest into the Sanctuary, around the Altar and out to stand in front of His Beatitude. Metropolitan Wasyly read a special prayer and then adorned the head of Father Orest with a Mitre by announcing the word "Axios". This was repeated 3 times by the clergy and then by the congregation.

Metropolitan Wasyly's sermon touched many hearts, especially those who remember him being their parish priest so many years ago.

Holy Communion was also a memorable part of the Service. Five babies

Metropolitan Wasyly present Rt. Rev. Archpriest Orest Hudyma with certificate

were brought for Holy Communion: Justine Diplock (Father Orest's granddaughter); Chad Nychuk; Conner, Logan and Tyler Buternowsky (triplets), all under the age of 2 years.

After the end of the Service, everyone was invited for an Anniversary Banquet at the Ukrainian National Home. A delicious meal was prepared by the anniversary committee for everyone's eating pleasure.

During the meal there was a tsymbaly musical presentation, first by Jaylene Belbas (11 years old) and they by a seasoned tsymbaly musician - Bill Swistyn.

After the meal, Keynote Address was given by Rt. Rev. Mitred Archpriest William Makarenko, Chair of the Presidium of the Consistory. It was an excellently delivered message that will remain with all the people of the Parish for a long time.

For the concert part of the program, Jaylene Belbas again played the tsymbaly and the Jaylene Belbas and Courtney Kostesky danced a duet. Then came the beautiful voice of Father Alexander Harkavyi singing a r

endition of songs from Ukraine. One of these songs Father Alexander dedicated to Father Orest on his special day of receiving a Mitre.

Then, on behalf of Metropolitan Wasyly, Father William Makarenko presented Certificates of recognition (Hramoty) to: Dan and Elsie Kiez, Mike and Lena Tanasychuk, and Elmer Lesiuk in re cognition of their 50 years as members of St. Elias Congregation in Rossburn.

Metropolitan Wasyly then made a special announcement and presented Father Orest with a Certificate for a Mitre that was beautifully framed by Sophia, Kevin, Elise and Justine Diplock; daughter, son-in-law, and granddaughters of Father Orest.

Louis and Phyllis Kurchaba presented all the clergy with a gift of a handmade pysanka in a glass.

Many pictures were taken during this whole event and will be on display very soon in the Church. There will also be a video available that was taken by Alex Prosak. A commemorative booklet will also be printed in the near future.

The 2-day celebration, came to a close with remarks on behalf of the congregation by Nick Kalyniuk, treasurer of the Church Executive.

The anniversary committee consisted of : Her Worship Mayor Shirley Kalyniuk; Phyllis Kurchaba; Myron Kuzmenko; Nick Kalyniuk; William Belbas; Peter Strilesky.

Jena Drul (left) and Jaylene Belbas (right) waiting to present roses to Metropolitan Wasyly

It was indeed an honour and pleasure for all present to be graced with the attendance of His Beatitude Metropolitan Wasyly, Primate of the Ukrainian Orthodox Church of Canada, all guest Clergy, the Protodeacon, and guests from other parishes.

May God's blessings be on all who attended.

Submitted by
Shirley Kalyniuk

ПОДВІЙНЕ СВЯТО СУК ВІДДІЛУ ІМ. САВЕЛІ СТЕЧИШИН КЕЛОВНА Б. К.

Свято членства вшанування заслужених членок, і відзначення 75 років заснування СУК

3-го червня, 2001 р., після святої Літургії о. прот. Деревянка відправив Панахиду в пам'ять усіх померлих членок відділу.

Святочна програма почалася в 2-ій год. пополудні в церковній авдиторії, яка була спеціяльно прибрана характером цеї імпрези.

На головній стіні за призидіяльним столом розвішено великого розміру картину з написом 75-ий Ювілей Союзу Українок Канади. Призідіяльний стіл і столики для учасників були прикрашені живими квітами, які доповнили дикорацію.

Голова відділу, Анна Шепель, яка виконувала ролю господині і провадила програмою, попросила о. прот. Деревянка провести молитву. Після молитви Анна Шепель офіційно відкрила імпрезу, привітала усіх учасників і пояснила ціль імпрези звертаючи увагу на те, що в цей святочний рік нам потрібно дивитись в наше майбутнє для збереження нашого життя в Канаді.

При цій нагоді, в цьому ювілейному році потрібно згадати і вшанувати тих членок нашого відділу, які займали важливі позиції та давали провід в праці для розвитку відділу - а це бувші голови.

Анна Шепель викликала до призидіяльного столу бувші голови від початку заснування відділу. Першою головою була Дора Мацишин, другою - Анна Воробець, і так далі за порядком, Ровз Петращук, А. Радковська, М. Мельничук, А. Лепель, Н. Гайдук, Ґ. Свинарчук, К. Бартко, А. Стельмащук.

З ліва на право Гелена Новосад, Ровз Петращук (60 років), Кей Бойко (40 років)

Кожна бувша голова нагороджена живою червоною рожою, і прикрасно ручно зроблено „Ровз Бровч". А. Стельмщук виголосила доповідь з нагоди 75 років праці Союзу Українок Канади аж до теперішнього часу.

Опісля слідувало вшанування членок за довгі роки приналежности до Союзу Українок, як слідує: Ровз Петращук і Гелена Новосад за 60 років; Кей Бойко за 40 років. А. Стельмащук і С. Хамут вшанували членок корсажами з живих цвітів, а А. Шепель вручала грамоти.

Перед закриттям імпрези С. Хамут, референтка членства кінцевим словом подякувала усім за участь. А це програмовому комітетові за допомогу, членам товариства ТУС, що приймали і гостили усіх присутніх смачною перекускою, яку приготовив комітет свята. Учасники, ще довгий час забавлялись в веселому гуртку при каві.

Голова відділу Анна Шепель вітає гостей

Анна Шепель
Голова

З нагоди свята, відділ подарував $375.00 на Пресовий Фонд Променя

UWAC, Olena Pchilka Branch, North Battleford SK
75th Anniversary Celebration

North Battleford and Redfield-Richard joint celebration of the 75th Anniversary of the Ukrainian Women's Association of Canada, October 7, 2001

To mark the 75th anniversary of the Ukrainian Women's Association of Canada, the Olena Pchilka branch of North Battleford and the Lesia Ukrainka branch of Redfield-Richard, jointly observed the occasion on Sunday October 7, 2001.

The day began with a Divine Liturgy celebrated by Fr. Taras Udod at St. John's Church in North Battleford, followed by a Panachyda for the deceased members of our branch, and a Moleben for all members of Souz.

After a bountiful Thanksgiving dinner the Mistress of Ceremony, Sally Lazarowich welcomed all present and opened the program by reading greetings from the national UWAC president, Sonja Bejzyk.

Following several choral selections performed by members of both branches, the guest speaker, Zenovia Yuzyk, president of the Saskatchewan UWAC, was ably introduced by Olga Byckal.

In her speech the president spoke eloquently, paying tribute to the founding members and those who are continuing the good work they had the forsight to establish. She also had an interesting personal interpretation of life in Ukraine, that she had witnessed during a recent trip to relatives there.

She then presented the UWAC's 75th certificates and souvenir plates - honouring the following past and present presidents of the Olena Pchilka branch. These are Dora Kindrachuk (Edmonton), Sally Lazarowich, Mary Harbus (Saskatoon), Mary Harasymiw (Edmonton), Katherine Malisky, Nellie Nuchuk, Olga Ruzesky, Olga Byckal, Thelma Lewchuk, Anastasia Hawryliw, and Sylvia Charko.

It is interesting to note that the first two women are the only remaining founding members of the Olena Pchilka branch (1950) that are still with us today.

This was also an opportune time to present Anne Iwanchuk, formally a member of Olha Kobylanska branch at Whitkow SK with a certificate for her 50 years of membership.

From the Lesia Ukrainka branch, Olga Nikiforuk read the names of all presidents holding office since 1927, when the branch was officially organized. However, only four were awarded certificates, and these were Olga Ruzesky, Katherine Malisky, Mary Dmytruk and Alice Kowalsky - members that had retired, moved to North Battleford and continued their membership in the Olena Pchilka branch.

The interesting program was appropriately concluded with singing "Праця єдина" and "Многая літа", after which everyone socialized and enjoyed the Anniversary Torte!

Alice Kowalsky
Promin Convener

A donation of $75.00 to the Promin Press Fund is enclosed.

- The Little Morning Prayer -

Dear Lord. So far today, God, I have done alright. I haven't gossiped, lost my temper, been greedy, grumpy, nasty, selfish, or over-indulged. I'm very thankful for that. But, in a few minutes, God, I'm going to get out of bed. And, from then on, I'm going to need a lot more help. Amen. (submitted by Helen Scherbluk)

XX КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ КАНАДИ 5 ДО 7 ЖОВТНЯ 2001

ВІТАЄМО З НАГОРОДАМИ!

З ліва на право:
протопресвітер д-р Олег Кравченко, Леся Луцюк, Соня Бейзик, Давид Маковський

Підчас XX Конгресу Українців Канади на Бенкеті Відзначень вручено Шевченківські Медалі за заслуги перед Українською громадою в Канаді. Сердечно вітаємо їх із відзначенням та бажаємо багато сил і витривалости продовжувати важливу працю для добра і розвитку Українського суспільства.

ШЕВЧЕНКІВСЬКІ МЕДАЛІ

Соня Бейзик (Вінніпеґ, Манітоба) - Признання за її вклад у скріплення розвиток Союзу Українок Канади і Комітету Українок Канади

протопресвітер д-р Олег Кравченко (Вінніпеґ, Манітоба) - Признання за його вклад у розвиток Українських Православних Теологічних студій в Канаді.

ВІДЗНАЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ КАНАДСЬКОЇ МОЛОДІ ЗА ПРОВІДНИЦТВО

Леся Луцюк (Ріджайна, Саскачеван і Галіфакс НС) - Признання за провідницький хист, вияв ініціятиви та вміння спілкуватися в крайових управах СУМК, Союз Українців Самостійників і Конґрес Українок Канади

Давид Маковський (Едмонтон, Альберта) - Признання за відданість і вияв провідницьких здібностей у СУМК і Союзі Українців Канади, а головно за вміння зосередити увагу організації на питання, які цікавлять молодь.

Слово Новообраної Голови Комітету Українок Канади на 20-му Конґресі

4-го жовтня 2001 Божого року

Слава Ісусу Христу! Дякуємо Всевишньому і Його Пресвятій Матері, за всі ласки котрі ми одержали на протязі року що так щедро нас обдаровуєш, що живемо в одній з багатих країн. Дякуємо тобі Боже за гарне переведення Краєвої Конференції Комітету Українок Канади. В теперішні часи лише все в Божих руках. Тому ще раз дякуємо Тобі Божа Мати Наша Покровителько, покрий Своїм Омофором Наші Всі організації і пішли їм молодше поповнення для Всіх українських організацій. Дай нам розумних провідників в організаціях і розумних, чесних провідників в державах по всьому світу. Просимо Тебе Боже!

Щиро дякую нашій Краєвій Управі ЛУКЖК, за довіря до мене, щоби очолити Краєву Управу Комітету Українок Канади. Буду старатися працювати для добра комітету Українок Канади, разом з нашими і всіма представницями Комітету Українок Канади. Поможи мені Боже.

Дякую уступаючій голові Комітету Українок Канади, Ярославі Паламарчук за дружню співпрацю на протязі трьох років.

Велика подяка всім представницям до Конґресу Українок Канади від всіх 4-ох Краєвих організацій за дружню співпрацю.

Ти можеш навчитись чужого звичаю
І мову чужу, наче пісню завчить.
Але і в раю не знайти Тобі раю,
Якщо ти не будеш вітчизною жить.

Р. Братунь

Щиро дякую всім делегатам і гостям що прибули на Конференцію. Бажаємо щасливо повернутися домів, гарно провести День Подяки. Дякую ще раз. Слава Ісусу Христу.

Евгенія Кандя
Голова Краєвої Управи Комітету
Українок Канади

UWAC, Saskatchewan Provincial Executive 2001-2003

Back row, left to right:
Sylvia Boychuk (treasurer),
Dawna Hawrysh (CYMK/Sadochok),
Orysia Fiest (Auditor),
Cheryl Fedusiak (CYMK/Sadochok),
Vera Labach (Scholarship)

Front row, left to right: Sylvia Gryba (Member at large), Ann Klopoushak (Vice-president, Museum rep), Zennia Yuzik (President), Marie Kishchuk (Secretary/Newsletter)

Not present for picture: Mary Humen (Promin/Women's Issues), Gloria Zip (Scholarship), Lavina Bukurak (Auditor), Vera Webster (Member at large), Mary Seneshen (Archives), Rose Hnatiuk (Archives)

We would like to honour
our dear mother
Thelma Lazarowich
on the occasion of her 97th
birthday on October 21st.

In honour of her birthday,
a section of the TransCanada
Trail (a walking trail) will
bear a sign enscribed
Thelma Radjick Lazarowich.
The section is near her birth-
place of Virden, Manitoba.
A donation to the trail was
made in her name by eight
family members.

We enclose a donation of
$200.00 to the Promin Press
Fund in her name. May she
enjoy many more years of
good health and happiness.

Бажаємо, ще багато років
доброго здоров'я та
безмежної радости.
На многії літа!

We send this message will all
our love and sincere gratitude
to a very special mother.

Zonia Lazarowich
Halia Lypka
Leona Cousineau
Dennis Lazarowich

Best wishes and prayers are extended to
Mrs. Anna Shewel
for a speedy recovery.

Manitoba Provincial Executive
of the UWAC.

Please accept our donation
of $25.00 to the Promin Press Fund

Emily Strutinsky
Promin Convener

Recently the Ukrainian Women's Association of the Ukrainian Orthodox Church in Prince Albert SK held a 75th Anniversary of the Ukrainian Women's Association of Canada and a Member's Recognition Dinner. A collection was taken and we are pleased to forward $112.00 to the Promin Press Fund in honour of this special occasion

Yours truly
Elaine Hrynenko, Treasurer

Along with a cheque for
renewal of her Promin
subscription Doreen Keir
of Manotick, Ontario sent the
following note:

"I am sending you a postage stamp that we had made from my mother's painting of Canadian Provincial Flowers. We had it made into a 47 cent stamp, which will serve as a momento.

All the best to you and Promin.
Sincerely,
Doreen Keir"

Doreen Keir's mother
Sophia Wasylyshen,
was National President of
the Ukrainian Women's
Association of Canada from
1956 to 1960. What a
marvelous idea, which will
indeed serve as a great momen-
to of her mother's talent. *(Ed.)*

CORRECTION

RE: Caption beneath the photo of celebrated members of the Ukrainian Women's Association on page 28, October issue,
Mary Savisky has been with the Ukrainian Women's Association for **70 years**,
and not 60 as noted in the October issue. We apologize for the error.

UWAC Olha Kobylianska Branch
Saskatoon SK

Вінніпеґ Гостить Знамениту Виставку Українського Мистецтва Аван-Ґарду

Р. Єринюк

Вінніпезька Ґалерея Мистецтва гостить протягом трьох місяців, від 10-го жовтня 2001 року до 13-го січня 2002 року, мистецьку виставку Українського Аван-Ґарду від Національного Музею Мистецтв України в Києві. Вперше за всю історію існування цієї виставки вона знаходиться поза межами України.

Виставка включає 75 творів мистецтва, що вийшли з-під пензля мистців цього жанру, починаючи від 1910 р. і аж до 1935 р. Багато з цих праць є рарітетами і створені мистцями, які загинули в тюремних застінках комуністичного режиму або були вивезені на Сибір.

Можливістю побачити цю виставку на американському континенті треба завдячити професору Мирославу Шкандрію, який є діючим головою відділу Німецьких та Слов'янських Мов Манітобського Університету. Цей проєкт, виконання якого зайняло понад два роки, був спільною візією проф. Мирослава Шкандрія і Вінніпезької Мистецької Ґалереї.

Офіційне відкриття відбулося в середу, 10-го жовтня, в залі Ґалереї з участю біля 500 осіб як української громадськості, так із загальної громади міста Вінніпеґу.

Виставку офіційно відкрив Достойний Петро Ліба, Лейтенант-Ґубернатор провінції Манітоба. У своєму привітальному слові він склав поздоровлення всім тим, що були пов'язані із проєктом, і коротко висвітлив важку долю як самого мистецтва, так і його творців. Відкриваючи виставку, Лейтенант-Ґубернатор сказав від імені всіх манітобців, що вона служитиме для поповнення "унікального досвіду любителів мистецтва не тільки Канади, а й усього світу".

Програмою відкриття керувала директор Ґалереї -- Пет Бовій, яка дуже вміло та з великим почуттям подала зміст цілого проєкту. Подальшими промовцями були п. Ричард Яаффе - голова Дирекції Ґалереї, та головний спонсор проєкту п. Роберт Гейн, управитель фірми Aim Funds Management, Inc. у Канаді.

Він висловив глибоку подяку всім, хто був причетний до виконання цього проєкту, за можливість спонсорувати його і підкреслив, що цей проєкт був першим кроком у його міжнародному партнерстві.

Опісля п. Гейн відзначив, що його фірма має клієнтів по цілому світу, і, викори-стовуючи комп'ютерний зв'язок, він довідався, що має п'ять клієнтів в самій Україні. П. Роберт Гейн пообіцяв, що кожному із них перешле привітальний каталог виставки. Усі присутні з приємністю прийняли цей задум головного спонсора.

Додактовими спонсорами виставки були також Фундація імені Тараса Шевченка, панство Снігуровичів, Trimark Investments, Canadian Heritage -- Museum's Assistance Program і The Winnipeg Art Gallery Fdn. Inc.

На відкритті цієї надзвичайно цікавої виставки були також присутні двоє мистців Канади -- Наталка Гусар і Тарас Полатайко, які мають свої окремі виставки у цей же самий час у тій самій Ґалереї.

Виставка Наталки називається "Blond With Dark Roots", а Тараса просто "Taras Polataiko".

Опісля усі мали нагоду оглянути як головну частину виставки, так і дві додаткові.

Вітаємо усіх, хто був і є зв'язаний із цим проєктом, бо ця виставка є, по своїй суті, надзвичайно високого рівня як у професійному, так і в громадському масштабі.

В додатку можна сказати, що кожен бажаючий може купити каталог виставки, який має п'ять статей і репродукції з усіх картин. Як кажуть англійці, це є "a show that you don't want to miss"!

Підтримайте виставку Вашою присутністю!

Doris Sadowy of Calgary passed away peacefully at the Foothills Medical Centre on August 19, 2001 at the age of 95 years.

Doris came to Canada from Ukraine and married John Sadowy. She was an active and longtime member of St. Vladimir Orthodox Church. Doris will be lovingly remembered by her grandchildren, Nicholas and Natasha Sadowy and her daughter-in-law Kay. Doris was predeceased by her husband John in 1979 and her only son Harry in 1998. Doris was a member of the Ukrainian Women's Association of Canada, Olha Basarab Branch in Calgary and St. Vladimir's Golden Age Club. In Loving memory of our dear sister in Christ, our branch is donating $50.00 to Promin.

Eternal Memory! Вічная пам'ять!

Doris Maleschuk
Promin Convener

До мене прийшла вістка, що моя хресна мама, **Марія Іванчук**, упокоїлася 22-го вересня, 2001 р. у Норт Бетелфорд, Саскачеван, проживши 99 років. У її світлу пам'ять посилаю $30.00 на нев'янучий вінок на її свіжу могилу. Їй родині висловлюю глибоке співчуття. Вічна їй пам'ять!

Ольга Гавришок
Ванкувер, Б.К.

Складаємо пожертву на Пресовий Фонд Променя в сумі $25.00 на нев'янучий вінок в пам'ять **Петра Каліщука** з Гамільтону, Онтаріо. Родині висловлюємо наше глибоке співчуття з приводу втрати дорогого їм мужа, батька і дідуся. Вічна йому пам'ять!

Макар і Орися Сушко
Гамільтон, Онтаріо

In loving memory of my dear wife and mother, Mary Woloschuk (Kereluk), who entered into eternal rest in Ottawa on December 6, 2000, and was buried in Yorkton, Saskatchewan City Cemetery. She taught in various schools in Saskatchewan and Alberta for 32 years. As an everlasting wreath, in lieu of flowers, the family is donating $100.00 to the Promin Press Fund.

Vichnaya Pamyat!

Daughter Lesya Dunsmoor
Son Boris and husband
Peter Woloschuk
Ottawa and Kanata, Ontario

Централя Союзу Українок Канади висловлює родині Каліщук - дружині Анастазії, синам Владиці Юрію і Василеві та внукам своє глибоке співчуття з приводу упокоєння **Петра Каліщука.** Молимо Милосердного Господа, щоб оселив душу Петра в Оселях Своїх Небесних, там де всі праведні спочивають.

Вічна йому пам'ять!

Соня Бейзик
Крайова голова
Вінніпег, Манітоба

PETERS, BROWN

CHARTERED ACCOUNTANTS

- Accounting and Auditing
- Corporate and Personal Tax
- Estate and Trusts

Advising small business since 1917

WILLIAM P. MUCHICHKA, B.A., C.A.
703 Evans Avenue Suite 100,Etobicoke,Ontario,M9C 5E9
Tel: (416) 621-3313 Fax: (416) 621-3323

Books, Magazines, Newspapers, School & Office Supplies, Handicrafts, Jewellery, Pictures, Embroidered Blouses, Threads, Fabrics, Greeting Cards, Videos, CDs, Cassettes, Supplies for Easter & Christmas, Post Office, Parcels to Ukraine

W. KLISH
M. STECKO
Phone: (416) 703-2752
Fax: (416) 703-2753

Arka Ltd.
UKRAINIAN BOOK STORE & GIFTS

575 QUEEN STREET WEST
TORONTO, ONT., CANADA
M5V 2B6

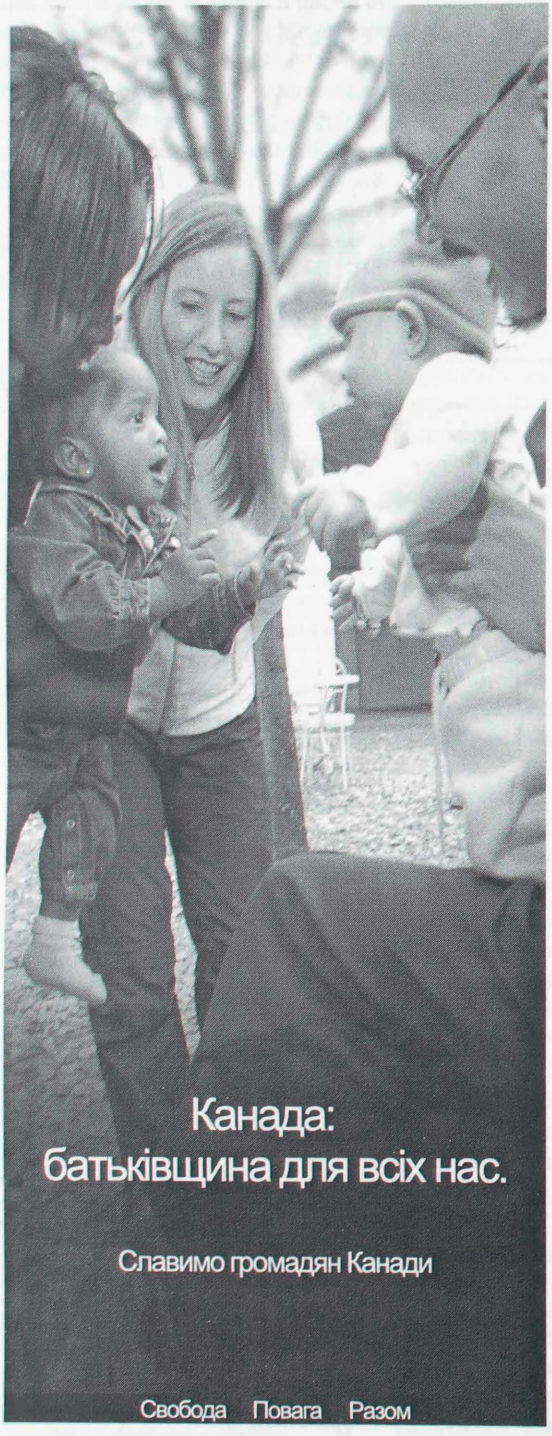

Щоб отримати більш докладну інформацію англійською чи французькою мовою відносно громадянства Канади, звертайтесь
1 800 O-Canada (1 800 622-6232)
TTY/TDD: 1 800 465-7735
canada.gc.ca

Canada

СУС Фундація

SUS Foundation

620 Spadina Avenue
Toronto, Ontario
M5S 2H4

Tel: 416-923-3318
Fax: 416-923-8266

УКРАЇНСЬКА КАНАДСЬКА ФУНДАЦІЯ ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Let's ensure our future!

- Providing grants to promote the development of Ukrainian Canadian arts, education, literature and language since 1963. Over $4 million awarded.
- Receives financial support from the community it serves. All contributions used to increase the capital fund. Grants are awarded from the interest.
- Inquire about living bequests and designated funds.
- Perpetual recognition given to all contributors.

For more information contact:
Shevchenko Foundation
456 Main Street
Winnipeg, MB R3B 1B6
Tel. 204-942-4627
Fax 204-947-3882

Запевнімо нашу будучність!

Minister of Justice
and Attorney General of Canada

Ministre de la Justice
et Procureure générale du Canada

The Honourable/L'honorable A. Anne McLellan

Ottawa, Canada K1A 0H8

16 жовтня 2001 року.

Уряд Канади сповнений рішучості гарантувати безпеку та захистити основні свободи кожного жителя Канади. 15 жовтня мною був висунутий на обговорення проект *"Закону про боротьбу з тероризмом" (Anti-Terrorism Act / Loi antiterroriste)*, який передбачає прийняття нових надзвичайних заходів для захисту країни від терористів. Цей Законопроект урівноважує потреби захисту з необхідністю збереження основних цінностей канадського суспільства, таких як свобода, рівноправність, різноманітність та повага до людини.

Запропонований *"Закон про боротьбу з тероризмом" (Anti-Terrorism Act / Loi antiterroriste)* є частиною генеральної стратегії Уряду Канади, спрямованої на захист країни від тероризму. Закон пропонує боротися з тероризмом шляхом перекриття джерел його фінансування, надання поліції та органам національної безпеки нових можливостей для здійснення розслідування та для збору інформації про терористів, а також шляхом спрощення процедури судового переслідування за такі злочини.

Ці необхідні заходи спрямовані лише проти терористів та їх діяльності, що становить загрозу безпеці країни. Як сказав Прем'єр-міністр Канади, "ми боремося з тероризмом, а не з будь-якими окремими громадськими чи релігійними групами". Етнічне розмаїття є одним з найважливіших завоювань Канади. Уряд країни віддає належне величезному внеску, зробленому різними етнічними групами Канади у економічне та соціальне життя країни, і в рамках цього Законопроекту вживає заходів для забезпечення захисту цього завоювання.

Запропонований *"Закон про боротьбу з тероризмом" (Anti-Terrorism Act / Loi antiterroriste)* поважає положення, передбачені *Канадською хартією прав і свобод (Canadian Charter of Rights and Freedoms / Charte canadienne des droits et libertés)*. Законопроект містить ряд гарантій для забезпечення належного застосування антитерористичних заходів, а також для спрямованості цих заходів проти терористів та тих, хто їх підтримує. Окрім цього, він націлений на збереження цінностей канадського суспільства за допомогою більш суворих законів проти злочинів, в основі яких лежить ненависть, та проти пропаганди такої ненависті.

Наприклад, новим Законопроектом передбачені заходи, які протистоятимуть ненависті, що грунтується на расових, релігійних, а також етнічних забобонах. Запропоновані зміни введуть до карного кодексу статтю про новий кримінальний злочин. Ця міра направлена на боротьбу із злочинами, які викликані почуттям расової ненависті та спрямовані проти таких культових установ, як церкви, синагоги, мечеті або храми, і передбачає максимальну міру покарання до десяти років ув'язнення. Згідно з новим Законопроектом, судам буде дозволено віддавати накази про вилучення з комп'ютерних систем, наприклад, з веб-сайтів, інформації, яка містить пропаганду ненависті. Також законодавство буде націлене на боротьбу з такими злочинами шляхом заборони використання інтернету та інших засобів зв'язку з метою розповсюджування ідей расової ненависті та дискримінації.

З прийняттям цього Законопроекту кожному з нас буде відведена особиста роль для забезпечення ефективності вказаних заходів у боротьбі з тероризмом, а також забезпечення їх дії таким чином, щоб зберегти основні права та свободи кожного з жителів Канади.

А. Енн МакЛеллан (A. Anne McLellan)
Міністр юстиції та Генеральний прокурор Канади
(Minister of Justice and Attorney General of Canada /
Ministre de la Justice et Procureure générale du Canada)

Canada

"Spiritual Renewal"

National Conference for Ukrainian Orthodox Women and their Families

December 14, 15, 16, 2001St. Andrew's College, Winnipeg, Manitoba

Registration - $50.00*

* Includes meals and conference materials; does not include accommodations.
Accommodation is available at the Comfort Inn, 3109 Pembina Hwy., tel. 204-269-7390,
$66.00 (plus taxes) for up to 4 persons in a room.
When making reservations please refer to "UOCC Women's Conference"

AGENDA

Friday, December 14th

6:00 p.m. Registration
6:30 p.m. Moleben
7:00 p.m. Key-note address - Fr. Bohdan Hladio
"Spiritual Renewal in the Parish"
Questions / Discussion
8:30 p.m. Reception
Display / Books / Videos, etc.

Saturday, December 15th

8:30 a.m. Liturgy
10:00 a.m. Roundtable discussions
12:00 noon Lunch
1:30 p.m. Key-note address Dr. Gail Woloschak
"Spiritual Renewal in the Contemporary Ukrainian Orthodox Home"
Questions / Discussion
3:00 p.m. Roundtable discussions
5:30 p.m. Supper
7:00 p.m. Closing Plenary
8:00 p.m. Evening Prayers

Sunday, December 16th

9:00 a.m. Liturgy
11:30 a.m. Brunch

This conference was initiated in response to the final report of the committee on Women's Issues and the Ukrainian Orthodox Church of Canada, presented to Sobor 2000, as well as the Sobor resolution regarding Gender and Family Issues. This will be the first of a series of conferences planned to develop the above recommendations and resolution, where Orthodox women and their families can share ideas. Participants of all ages are welcome. No formal theological training is required.

For more information contact any of the following committee members:

Sonja Bejzyk, Winnipeg MB
Dobr. Genia Bozyk, Winnipeg MB
Rev. Bohdan Hladio, Hamilton ON
Joanne Jurychuk, Hamilton ON
Stephania Luciuk, Calgary AB
Dr. Vivian Olender, Winnipeg MB
Orysia Sushko - Gender and Family Issues Committee Chair

MRS KATE HAWRYSH
13703 BUENA VISTA RD
EDMONTON AB
T5R 5R5

1-Oct-2002